

hét magazine dat verbindt
maandelijks huis-aan-huis in de gemeenten
Weert en Nederweert
29 augustus 2026

weert magazine

Jacqueline Slenders:

"Je hoeft de wereld
niet in één
dag te veranderen"

Nieuwe behandeling bij pijnlijke knobbels onder de voet

Voor mensen met de ziekte van Ledderhose kan lopen, werken of een boodschap doen veel pijn doen. De zeldzame aandoening veroorzaakt harde knobbels in de voetzool. Sinds kort kunnen patiënten uit Limburg voor een bestralingsbehandeling terecht bij Maastricht. Inmiddels zijn de eerste patiënten behandeld.

Wat is de ziekte van Ledderhose?

De ziekte van Ledderhose, officieel plantaire fibromatose, is een goedaardige aandoening aan de bindweefselplaat onder de voet. Er ontstaan langzaam groeiende, harde knobbels in de voetzool. Die kunnen druk en pijn geven, vooral bij staan en lopen. De aandoening komt niet vaak voor, maar de gevolgen kunnen groot zijn: dagelijkse activiteiten worden soms lastig of zelfs onmogelijk.

Wanneer operatie niet de beste optie is

Bij hardnekkige klachten was een operatie lange tijd de meest bekende behandeloptie. Maar opereren aan de voetzool is niet altijd ideaal. Wonden genezen soms moeilijk, littekens kunnen gevoelig blijven en de knobbels kunnen terugkomen. Voor patiënten met veel pijn kan bestraling daarom een waardevol alternatief zijn. De pijnlijke plek wordt behandeld met een lage dosis straling, met als doel de klachten te verminderen.

Zorg dichtbij huis

Radiotherapie bij Ledderhose wordt sinds 2024 vergoed vanuit de basisverzekering. Eerder werden Limburgse patiënten voor deze behandeling regelmatig naar Eindhoven verwezen. Omdat die vraag toenam, biedt Maastricht de behandeling nu ook in Maastricht aan. Daarmee is deze zorg dichtbij beschikbaar voor mensen uit Limburg, ook voor patiënten uit de regio Weert. Maastricht verwacht jaarlijks ongeveer twintig patiënten met de ziekte van Ledderhose te behandelen.

De eerste patiënten zijn behandeld

‘Na bestraling merken patiënten vaak binnen enkele maanden verbetering’, vertelt arts Jeroen Buijsen van Maastricht. ‘De pijn neemt meestal af en dat effect kan tot een jaar verder doorwerken. Als de klachten later terugkomen, kan de behandeling opnieuw worden gegeven.’ Inmiddels zijn de eerste patiënten in Maastricht behandeld. Voor hen betekent dit vooral hoop op minder pijn en meer bewegingsvrijheid in het dagelijks leven.

Kleine patiëntengroep, groot verschil

De ziekte van Ledderhose komt maar bij een klein aantal mensen voor. Juist daarom is het belangrijk dat ook deze patiënten passende zorg dichtbij huis kunnen krijgen. Voor Limburgers met ernstige klachten betekent de komst van deze behandeling minder reizen, meer gemak en uitzicht op een betere kwaliteit van leven.

Maastricht
In de beste handen

weertmagazine

hét magazine dat verbindt

Weert Magazine verschijnt elke maand in de gemeenten Weert en Nederweert in een oplage van 31.000 exemplaren. Lees het magazine ook op www.weertmagazine.com.

AFHAALADRESSEN O.A.

Stadhuis Weert
Wilhelminasingel 101, Weert

DA drogisterij
Aendekerk
Kerkplein 12, Stramproy

Cigo van Bun
Muntpassage 23, Weert

De Schuttershoeve
Grotesteeg 10, Weert

Shell Weert
Graaf. Hornelaan 132, Weert

Bruna - Weert
Markt 11-13, Weert

Schoenmakerij
Grosfeld
Langstraat 54, Weert

Pleunis Mode
Brugstraat 21,
Nederweert

Bruna Nederweert
Lambertushof 30,
Nederweert

Primera Wouters
Oranjeplein 231, Weert

BEZORGKLACHTEN
Vul formulier in op:
www.weertmagazine.com
of bel: 06-51 34 56 52

UITGEVER - EINDREDACTEUR

Desiré Kappert,
directeur
06-51 34 56 52,
kappert@weertmagazine.com

HOOFDREDACTEUR

Mathilde Dominikowski
06-38 29 03 13,
mathilde.dominikowski@outlook.com

REDACTIE

Ton Adriaens
Monique van den Brandt
Maartje Derckx
Mathilde Dominikowski
Desiré Kappert
Maarten Prinsen

MEDIA-ADVISEUR

Monique van den Brandt,
06 - 26 74 26 99

FOTOGRAFIE

Ruud de Vreeze - Weert
Irene van Wel - Weert

WEERT MAGAZINE ONLINE

Nick van den Broek

CONCEPT & REALISATIE

Kristiaan Litjens
Litjens Vormgeving - Weert

Niets uit deze uitgave mag worden gekopieerd of in andere vorm gereproduceerd, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever. Alle auteurs-, vormgevings-, beeld- en databank- rechten ten aanzien van de inhoud worden uitdrukkelijk voorbehouden. Voor eventuele (feitelijke) onjuistheden kan Weert Magazine niet aansprakelijk worden gesteld.

Dialectspreuk van de maand

Hóngerd meisters,
nuuëgenennuuëgentjig
gekke

Spottend over de arrogantie van (vroegere) onderwijzers

inhoud

20

5 talent

Gevoelige snaren

6 inbedrijf

Tandartspraktijk Bas Hengeveld

7 beeldvantoen

Anne Knaal

7 column

Total eclipse of the heart

8 eenhuisvertelt

Openluchttheater De Lichtenberg

11 uitgelicht

Nooit bij de pakken gaan neerzitten

12 actueel

Cultureel Lint 2026

14 mooimens

Jacqueline Slenders

17 column

Burgemeester van Nederweert

18 actueel

Provisus viert 125-jarig jubileum

19 watvindjijvan

Dialect in het onderwijs?

20 wegvanhier

Daphne Kroening-Albersen

22 actuapuzzel

Actueel als altijd

23 mensendingen

Moeizaam optimisme

De enige contactlenzen speciaalzaak voor Weert en omstreken

- ✓ Wij werken met 2 volledig gediplomeerde contactlensspecialisten waarvan 1 HBO optometrist
- ✓ Alle soorten contactlenzen passen we aan en kunnen we leveren
- ✓ Eerst 2 maanden gratis contactlenzen proberen voordat u beslist
- ✓ Elke dag van de week een contactlensspecialist aanwezig
- ✓ Onze optometrist doet oogonderzoek op verwijzing van uw huisarts met vergoeding door uw ziektekostenverzekering (NL)

Wilhelminasingel 185 • 6001 GS Weert • T: 0495 - 544588 • www.mennenendecock.nl
Ma: 13 - 18 u, Di t/m Woe: 9 - 18 u, Do: 9 - 21 u, Vrij: 9 - 18 u, Zat 9 - 17 u

Bewegen is goed, blijven bewegen is beter

Olga Commandeur is oud-atlete, maar vooral ook ruim twintig jaar het boegbeeld van het tv-programma Nederland in Beweging! “Als je blijft bewegen, blijf je jezelf uitdagen. Dat geeft energie, vrijheid en vertrouwen.”

Fietsen en bewegen is vrijheid. Eropuit in de Nederlandse natuur of spontaan op pad met de camper. Fietsen kan minder vanzelfsprekend voelen als vroeger: wanneer opstappen moeilijker wordt, uw conditie verandert, stabiliteit belangrijker wordt of druk verkeer onzekerheid geeft? Juist dan merkt u hoe belangrijk het is om te kunnen blijven vertrouwen op uw fiets. Het Nederlandse merk Opmaet Fietsen uit Nijkerk bouwt elektrische fietsen voor mensen die graag in beweging blijven, maar dit wel comfortabel en veilig willen doen.

Dat idee van vrijheid door beweging sluit perfect aan bij Olga Commandeur, het gezicht van Opmaet Fietsen. Als voormalig topsporter en jarenlang presentator van Nederland in Beweging inspireert zij nog iedere dag mensen om actief en zelfstandig te blijven en te blijven doen wat zij graag doen. “Use it or lose it,” zegt Olga daar zelf over. “Als je blijft bewegen, blijf je jezelf uitdagen. Dat geeft energie, vrijheid en vertrouwen.”

Tijdens haar kennismaking met Opmaet was Olga Commandeur direct enthousiast over hoe veilig en toegankelijk de fietsen aanvoelen. “Je kunt altijd met je voeten bij de grond door de lage instap. Dat voelt meteen vertrouwd,” vertelt ze. Vooral het gemak viel haar op: eenvoudig opstappen, stabiel wegrijden en ontspannen blijven fietsen, ook wanneer conditie of balans verandert. “Dankzij de ondersteuning en de Power-Assist-hendel rijd je bij een stoplicht weer soepel weg. Ook als je conditie wat minder wordt, kun je nog steeds samen op pad blijven gaan.”

“Veel mensen worden voorzichtiger als ze ouder worden,” vertelt ze. “Maar blijf juist kijken naar wat nog wel kan met de juiste middelen. Maak het jezelf onzekeliger, zodat je kunt blijven bewegen en de dingen kunt blijven doen die je altijd deed.” Voor Olga is dat vooral genieten van een lange fietstocht in de buitenlucht.

Dat merkt ook klant Thea. Na een rugbreuk voelde fietsen voor haar niet meer vanzelfsprekend. “Ik kon niet goed met mijn voeten bij de grond en dat gaf onzekerheid,” vertelt ze. Dankzij de lage instap en stabiele ondersteuning kreeg ze haar vertrouwen terug. Inmiddels maakt ze weer lange fietstochten én gaat haar opvouwbare Opmaet-fiets eenvoudig mee in de camper, zodat vrijheid altijd binnen handbereik blijft.

Alle fietsen worden met de hand van begin tot eind geassembleerd in Nijkerk, met aandacht voor kwaliteit, comfort en veiligheid. Maar minstens zo belangrijk is de persoonlijke service achter het merk. Bij Opmaet Fietsen nemen we echt de tijd voor mensen: rustig uitleg geven, samen kijken wat prettig voelt en uitgebreid proefritten laten maken. Ook na aankoop blijft die service dichtbij: Voor onderhoud stapt u simpelweg binnen bij uw lokale fietsenmaker. Bent u onderweg? Geen zorgen, ook in het buitenland kan de fiets overal onderhouden worden. Liever service aan huis? Onze servicepartner komt gewoon bij u langs. Natuurlijk bent u ook van harte welkom in onze eigen werkplaats. Bovendien vindt u op onze website handige zelfhulpvideo's voor reparaties en onderhoud.

- LAGE INSTAP
- ⚡ WEGRIJHULP (POWER ASSIST)
- ⚠ MET BEIDE VOETEN OP DE GROND
- 🏠 NEDERLANDS VAKMANSCHAP
- 🛡 IN HEEL EUROPA TE ONDERHOUDEN

OPMAET
Iedereen vooruit

OPMAET OPENT TWEEDE LOCATIE IN OSPPEL!
Naar verwachting zal deze locatie begin september geopend worden. Scan de **QR-code** voor meer informatie.

Door Maarten Prinsen

Een stoere bos lang krullend haar, een zwart hemd zonder mouwen, een zilveren ketting en een bril met een dubbele neusbrug. Als je de 17-jarige Weertenaar Ryan Weekers ziet, lijkt het alsof hij rechtstreeks uit de jaren 70/ 80 komt.

Jong gehoord is ‘oud’ gedaan

“Die look is een bewuste keuze”, zo verklaart hij. “Als ik vroeger bij mijn vader in de auto zat, luisterden we samen naar hardrock. Ik ben een groot liefhebber van de stevigere bands uit die tijd, zoals Motörhead, Thin Lizzy, KISS en Black Sabbath. Dat heeft me enorm beïnvloed.”

Behalve van hun looks, was Ryan onder de indruk van de harde, snepende gitaren die het geluid van deze bands kenmerken. “Ik kon er geen genoeg van krijgen en zat daarom urenlang aan de buis gekluisterd in de hoop hun videoclip op MTV voorbij te zien komen. Daarin zag ik hoeveel vrijheid je als gitarist hebt om over het podium te bewegen en dat gaf de doorslag... Ik wilde gitaar gaan leren spelen!” Op zijn tiende meldden zijn ouders Ryan daarom aan voor gitaarles. Dat bleek de juiste beslissing...

“De eerste jaren speelde ik een beetje voor de lol. Dat veranderde geleidelijk, omdat ik met mijn vader, en later met vrienden, veel live-shows van bands bezocht. De energie die ik daarvan kreeg, werkte aanstekelijk en ik kreeg het idee dat ik zelf ook wel in een band zou willen spelen. Zodoende ben ik me rond mijn veertiende serieuzer gaan bezighouden met mijn spel.”

De Metal Factory

Ryan behaalde zijn Mavo-diploma en wilde een vervolgopleiding gaan doen die te combineren viel met zijn passie voor de gitaar. Na enig zoekwerk kwam hij uit bij de ‘Metal Factory’. Dit is een beroepsopleidende leerweg via het Summa College in Eindhoven, gefocust op metalmuziek. “Ik kon bijna niet geloven dat deze opleiding bestaat”, vertelt Ryan enthousiast. “Ik heb me direct aangemeld en moest vervolgens drie audities rondes en een algemene kennistest doen. Uiteindelijk kwam het verlossende woord en werd ik in 2025 tot de opleiding toegelaten.” Naast en-

Gevoelige snaren

kele basisvakken, zoals Engels en Nederlands, is de opleiding met name gericht op muziektheoretische kennis en de ontwikkeling van de muzikale vaardigheden. “In de praktijk komt dit erop neer dat ik het grootste gedeelte van de dag op mijn gitaar speel. Heerlijk vind ik dat!”

Zelfs de tentamens van de opleiding worden door middel van een praktijkopdracht afgenomen. Ryan legt dit uit: “Er worden door de docent bands samengesteld, bestaande uit een aantal klasgenoten. Met je eigen band ga je vervolgens oefenen op zelfgeschreven of al bestaand materiaal. Uiteindelijk brengen alle bands hun materiaal live ten gehore op het podium. Op basis van dit optreden worden ze dan beoordeeld op punten zoals podiumpresentatie, repertoire en samenspel. Deze vorm van praktijkgericht onderwijs bevalt me uitstekend. Het gaat me goed af en ik ben, wanneer u dit leest, net aan mijn tweede leerjaar (van de drie) begonnen.”

Buitenschoolse activiteiten

Ryan is buiten schooltijd ook nog zo’n acht tot tien uur per week bezig met oefenen. “Ik heb een keer in de twee weken les van Marcel Coenen, een waanzinnig goede gitarist. Daarnaast ben ik thuis veel bezig met het verbeteren van mijn spel. Als gitarist ben je namelijk nooit klaar met leren”, aldus Ryan.

Naast het vele oefenen, speelt hij ook in een band, genaamd ‘Thundersteel’, bestaande uit vier leden: Een basgitarist, een drummer en twee gitaristen, waarvan er één tevens zingt. “We spelen onze eigen muziek, die gekenmerkt wordt door een strak en licht gitaargeluid, geïnspireerd door de heavy metal en speedmetal uit de jaren 80. Elke vrijdag repeteren we drie uur

lang met door de school beschikbaar gestelde apparatuur in een ruimte in Eindhoven. Eerder speelde ik alleen gitaar en zong ik wat mee met de muziek, omdat we nog geen zanger hadden. Dit vonden de andere bandleden wel gaaf klinken en sindsdien neem ik ook de zang voor mijn rekening. Een mooie combinatie vind ik zelf. In juli hebben we trouwens ons eerste officiële optreden gehad bij Bar Woodstock (dicht bij het Bospop-terrein) en dat is goed bevallen. Op het podium staan en optreden voor een enthousiast publiek geeft me een geweldige kick. Daar doe je het toch voor!”

Als Ryan de vraag krijgt of hij professioneel muzikant hoopt te worden, is het antwoord “ja”, maar hij blijft daarnaast realistisch. “Natuurlijk is dat de droom: in een grote band spelen, volop toeren en mensen laten genieten van je muziek. Dat wil elke muzikant wel, denk ik. Mocht dat niet voor me zijn weggelegd, zie ik mezelf ook heel gelukkig worden als ik in een ‘gewone’ band kan blijven spelen en af en toe een show kan doen. Dat zou ik bijvoorbeeld kunnen combineren met het geven van gitaarlessen aan anderen. Zoiets lijkt me ook te gek. Gitaar spelen is voor mij het mooiste dat er is en dat gevoel wil ik maar wat graag delen met anderen. Genoeg opties dus!”

Meer weten over Ryan, zijn band Thundersteel en hun toekomstige optredens? Volg ze dan op hun Instagrampagina's: @ryan_thundersteel en @thundersteel.speed

25 jaar Tandartspraktijk Bas Hengeveld:

‘Het mooiste is dat mensen zich hier gezien voelen’

Een praktijk begint niet met een volle agenda. Soms begint het met een behandelstoel, een antwoordapparaat en vooral heel veel vertrouwen. Vijfentwintig jaar geleden zetten Bas en Kiki Hengeveld die eerste stap. Dat kleine avontuur groeide uit tot een vertrouwde praktijk waar inmiddels complete gezinnen - en zelfs de tweede generatie - over de vloer komen. "Als de kinderen van je eerste patiënten nu zelf met hun kinderen binnenlopen, besef je pas hoe snel de tijd is gegaan."

Bas studeerde tandheelkunde in Amsterdam. Kiki volgde de Hoge Hotelschool in Maastricht en werkte later in de hotelwereld bij Camille Oostwegel. Toch trok Weert. "Hier lagen onze wortels," vertelt Kiki. "Familie, vrienden... uiteindelijk voelde dit als de plek waar we wilden wonen én ondernemen."

Gewoon beginnen

Een eigen praktijk starten was geen vanzelfsprekendheid. Bas werkte overdag als waarnemend tandarts in onder meer Echt, Neerbeek en zelfs Rotterdam. Kiki herinnert zich die periode nog goed. "Mijn vader (Hans Munten) heeft ons vooral gestimuleerd. Hij zei: wacht niet af, begin gewoon voor jezelf. Dus dat deden we." Bas: "Je maakt een businessplan en in het begin heb je vooral kosten en weinig inkomsten. We hadden één behandelkamer, een kleine sterilisatieruimte en een antwoordapparaat." De posters op de ramen bleken een gouden zet. Het was in die tijd net kermis in Weert. "Er liepen duizenden mensen door de Hegstraat. Onze posters vielen op en de eerste patiënten meldden zich vanzelf." In 2006 verhuisde de praktijk naar de huidige locatie aan de Emmasingel.

Een beetje horeca in de zorg

Wie Kiki spreekt, begrijpt al snel waarom patiënten de praktijk vaak als prettig en persoonlijk ervaren. De gastvrijheid uit de horeca nam ze meteen mee de zorg in. "Ik heb nooit begrepen waarom het normaal zou zijn dat iemand een uur moet wachten of het gevoel krijgt een nummer te zijn. Juist in de zorg wil je dat mensen zich welkom voelen. Dat zit vaak in kleine dingen. Een student op kamers op vrijdag einde dag inplannen. Een gezin dat vlak voor de

vakantie nog geholpen moet worden. Een nerveuze patiënt die nét iets meer tijd nodig heeft. We proberen altijd mee te denken."

Meer dan een tandarts

Ook voor Bas draait tandheelkunde niet alleen om tandzorg. "Het mooiste blijft dat je iemand kunt helpen. Soms technisch, maar vaak ook gewoon door goed te luisteren." Dat merken ook de medewerkers. "Ze zeggen weleens dat Bas naast tandarts ook psycholoog is," lacht Kiki. "Patiënten delen tijdens een behandeling soms verhalen die zelfs hun familie nog niet kennen."

Iedereen verdient goede zorg

Ondanks alle technologische ontwikkelingen is één uitgangspunt nooit veranderd. "Ik wil proberen iedereen te helpen, ongeacht de portemonnee, dat is ons streven" zegt Bas. "Dan zoek je samen naar een oplossing. Goede tandheelkunde hoeft niet altijd de duurste oplossing te zijn." Juist die persoonlijke benadering maakt volgens Kiki het verschil. "Bas heeft altijd gezegd: als ik alleen nog maar op omzet moet werken, stop ik ermee. Hij wil de mens blijven zien."

Samen sterk

Achter de schermen vormt Kiki al vijfentwintig jaar de stille kracht van de praktijk. Van boekhouding tot personeelszaken en tegenwoordig zelfs met een opleiding theorie tandartsassistent op zak. "Misschien kan ik ooit nog eens invallen," zegt ze lachend. Bas reageerde meteen met een knipoog. "Prima... maar in de behandelkamer ben ik de baas." "Daar hebben we wel om moeten lachen", zegt Kiki. "Maar zonder gekheid", reageert Bas meteen. "Ik kan mijn werk alleen doen omdat achter de schermen alles perfect geregeld is."

De mooiste complimenten

Na een kwart eeuw zijn het de ontmoetingen die zijn bijgebleven. Het meisje dat Bas ooit tijdens een weekenddienst hielp na een valpartij en jaren later terugkwam met een prachtig hersteld gebit. De dame die inmiddels al jaren in Australië woont, maar als ze in Nederland is ook voor de controles terugkomt. De patiënten die spontaan Limburgse vlaai, wafels, koekjes of bloemen komen brengen. "Dat raakt je," zegt Bas. "Blijkbaar voelen mensen zich hier thuis."

Teamwork

Na 25 jaar kijken Bas en Kiki vooral vooruit, samen met een hecht team dat volgens hen minstens zo belangrijk is als zichzelf. Bas: "We hebben een heel fijn team waarin iedereen met veel toewijding werkt en begaan is met de zorg en de mensen. Dat straalt je uit als praktijk. Dat vind ik heel belangrijk." Kiki knikt instemmend: "We zijn ontzettend trots dat we collega's hebben die al 25, 20 en 10 jaar bij ons werken. Dat is best bijzonder en zegt veel over de sfeer binnen de praktijk. Voor onze patiënten betekent het ook dat ze vaak al jarenlang dezelfde vertrouwde gezichten zien. Zonder hen hadden we het absoluut niet gekund!"

Emmasingel 87, Weert
0495 - 55 03 60 | info@bashengeveld.nl
www.bashengeveld.nl

Beeld van Toen

Aanne Knaal

Tweehonderd jaar Zuid-Willemsvaart staat volop in de belangstelling. Na onder meer de succesvolle rondvaarten over 'de knaal', Gluren bij de Buren op Roeven en bij de stop van Lozen, organiseert Veldeke Wieërt een regionale dialectschrijfwedstrijd met als thema 'Aanne knaal'. Je kunt je korte verhaal of gedicht nog indienen vóór 14 september. Meer informatie vind je op de website www.veldekewieert.nl.

Aan dit kanaal heeft zich in de loop van de afgelopen twee eeuwen heel wat afgespeeld. Op 22 september 1944 klonk door de Weerter straten de kreet 'de Ingelse zeen aanne knaal'. Op de foto zien we Weertenaars via de ingestorte brug over de Zuid-Willemsvaart naar het centrum lopen.

Dialectwedstrijd Veldeke

Op 22 september van dit jaar laat Weertenaar Jos Peeters in het Munttheater een diavoorstelling zien uit 1993. Met onder andere beelden over de oorlog en de bevrijding van Weert. Het commentaar daarbij is van Huub van den Bosch, een authentieke, soms hilarische presentatie.

Ook bij deze voorstellingen speelt de Zuid-Willemsvaart en dan met name de stadsbrug een be-

langrijke rol. Direct achter deze stadsbrug, aan de Eindhoveneweg, woonde de toen bijna 10-jarige René Vincken. Hij verhuisde na zijn huwelijk naar Beverwijk. In 2018 verscheen een herziene versie van zijn boekje 'de Oorlog op Hushoven'.

Filmvoorstelling in Munttheater

Over de bevrijding van Weert en Hushoven schrijft René: 'Van die eerste weken na 21 september herinner ik me vooral de kennismaking met allerlei nieuwe ervaringen: pindanoetjes en sinaasappelen, een citroen, Gillette scheer-

mesjes, ellenlange codeberichten op de radio, kauwgum, grote brandstapels van hakenkruisvlaggen en nazi-pamfletten, prachtige koperen koppelriemen, het eerste vuurwerk ... In de zaal van het klooster van de paters van de Heilige Geest werd de eerste 'vrije' film gedraaid; de kleine Abuna. Afrika, zwart-wit in meerdere opzichten, helden en losers, gemeneriken en alles wat de wereld te bieden heeft, maar vooral de Jezuszoeker die wint, precies zoals het hoort'.

René had zó mee kunnen doen aan de schrijfwedstrijd van Veldeke. Maar dan wel in het dialect natuurlijk.

Door Koos Neijns i.s.m. Stadsgidsen Regio Weert ■ Reageren: info@stadsgidsenweert.nl ■ Bron: Beeldbank Gemeentearchief Weert

Total eclipse of the heart

column

Ik stuur de tandenborstel door mijn schuimbekkende mond. Mijn haar zegt Tina, mijn ogen Mohammed Ali. Een bestuurbare auto rijdt tot vier keer toe tegen mijn enkel. Vanuit de badkamer kijk ik naar het toilet op de gang, waar tussen bungelende benen twee ijerige duimen de controller bedienen. Mijn eerst zo liefdevolle 'Ja, schat?', maakt vaker dan ik wil plaats voor een venijnige 'Jáhaa!?', omdat ik deze ochtend al driehonderdwaalf keer het woord mama heb gehoord. Het is zomervakantie.

'Wat wil je dan!? KOM DAN!' Door het open raam hoor ik hem aankomen, achteruitlopend met gebalde vuisten in de lucht. Het is ook zijn vakantie. En toch werd mijn man tijdens zijn hardlooptocht aangevallen door een buizerd. Tot viermaal toe had het roofdier een duikvlucht richting zijn toch al dunbehaarde kruin gemaakt. Het beest had ongetwijfeld alleen zijn jongen willen beschermen. Alles voor de koters, moet hij daarboven gedacht hebben.

Na een rustige vlucht en twee dagen in het bruisende Bilbao, pikken we anderhalf uur landinwaarts ons nieuwe thuis voor de komende tweeënhalve week op. Een camper uit 1990 met een ronkende koelkast en doffe paarse strepen op zijn flank. In de nacht zoek ik zaklamploos mijn weg naar het sanitair blok voor nummer twee, -omdat ik die overdag niet durf-, neem zelfverzekerd een short cut en struikel ongenadig over een scheerlijn van een tweepersoonstent, waardoor de koepel een diepe buiging maakt. Ik ren weg in het vale lantaarnlicht en hoor achter me de raspente trits.

'LINKS! LIHINKS! ANDERE LINKS!' De jongste blonde broer peddelt ons richting overhellende oeverbegroeiing. Niet veel later pruttel ik takken en bladeren en zijn we een peddel kwijt. Ik zie mijn man wijzen naar een indrukwekkende rotspartij. Er vliegt een steenarend af en aan met aanzienlijke prooien tussen zijn klauwen. Alles voor de koters, moet ook hij daarboven gedacht hebben, terwijl hij de gebruide kruin links laat liggen.

Onze volgende stop is een huis nabij het prachtige Pamplona, waar meer dan twintig vrienden en familieleden bijeen zijn gekomen voor drie dagen pinxtos, wijn en het hoofddoel: De eclips. We staan midden in uitgestrekte velden. We picknicken, proosten en delen de sullige briljetjes uit. Tegen half negen heeft de maan zijn plek ingenomen, pal voor de zon. De natuur verstilt, lijkt zijn adem in te houden. Vogels verstoppelen zich voor gedesoriënteerde vleermuizen. Het licht is filmisch, de omgeving krijgt een metallic filter. Er klinkt welgemeend applaus als de natuur iedereen in vervoering brengt.

Later die avond steken we, languit liggend in het gras, onze koppen bij elkaar. Het vallende sterrenspektakel stelt niet teleur. De jongste blonde broer heeft er al vier gezien. 'Mama?' Ja, schat?' 'Ik doe alle wensen in mijn zak, voor later als ik ze nodig heb.' Ik kijk opzij. 'Je hebt niets meer te wensen nu?' Hij schudt zijn hoofd en klopt met zijn hand op zijn overvolle broekzak. Ik ben het roerend met hem eens als ik de hemel in staar. Alles voor de koters, moet ook hij daarboven gedacht hebben.

Maartje Derckx

Openluchttheater De Lichtenberg: Een modernistische schat in de buitenlucht

Door Maartje Derckx, foto's Rob Langeslag

In de bossen tussen de IJzeren Man en de voormalige Kazerne schuilt een bijzonder stuk erfgoed: rijksmonument De Lichtenberg. Het was eens onderdeel van het Bisschoppelijk College, dat daar als een 'ufo' was neergedaald. Daarvan is De Lichtenberg overgebleven, met als eyecatcher het openluchttheater. Ontworpen door architect Pierre Weegels vanuit de gedachte 'een gezonde geest in een gezond lichaam', bood het sport, natuur én cultuur. Met zijn unieke combinatie van beton, glas en toegepaste kunst ademt het complex nog altijd de vernieuwingsdrang van de wederopbouw. De tijden zijn veranderd. Het openluchttheater is gebouwd voor grootschalige opvoeringen, maar het accent verschuift naar klein, laagdrempelig en vaak. Dat zal in deze fase van herstel nog niet zomaar opgelost worden. Het uitgangspunt blijft: behouden wat het theater zo uniek maakt en later aanpassen als het nodig is. Daarom is het goed om te benoemen wat er zo mooi aan is. Rob Langeslag van Stichting Behoud de Lichtenberg leidt ons rond.

Het openluchttheater

Iedereen is bij binnenkomst door de poorten onder de indruk. De imposante tribune, het grote podium en het theatergebouw maken indruk. De betonnen kolommen en een enorm kunstwerk vormen het fantastische decor voor uitvoeringen. Het theatergebouw werd al snel ook een schoolruimte voor jongere leerlingen ter voorbereiding van de middelbare school. Het gaf de jeugd een opstapje naar hun nieuwe leeromgeving.

Tussen modern en traditie

Het openluchttheater verraadt direct de achtergrond van architect Pierre Weegels: beton zat hem als zoon van een betonfabrikant in het bloed. Hij vond zijn weg in het 'Nieuwe Bouwen', maar verloochende zijn traditionele achtergrond niet. Zo ontstond een unieke samensmelting vanuit traditie op weg naar de moderne naoorlogse samenleving van de Wederopbouw.

Tijdens deze periode gold de één-procentsregeling: een procent van het bouwbudget van openbare gebouwen moest aan kunst worden besteed om cultuur toegankelijk te maken voor een breed publiek. Bij De Lichtenberg leidde dit tot een bijzondere verwevenheid van architectuur en beeldende kunst, mede dankzij tekenleraar en kunstenaar Harry Martens.

Martens richtte op de school de 'vrije expressieclub' op en verrijkte de campus met toegepaste kunst, waaronder indrukwekkende sgraffitowerken en gevelmozaïeken. Geselecteerde leerlingen voerden het werk uit, wat het onderwijs versterkte en talenten hielp in hun latere carrière. Gebouwen en kunst moesten onlosmakelijk in elkaar grijpen, en het openluchttheater is daar een uniek voorbeeld van.

Regiehuis

Zwevend boven de indrukwekkende tribune is het authentieke regiehuis, de plek van waaruit vroeger het licht en het geluid voor de voorstellingen werd aangestuurd. Het miniatuurgebouw is een schoolvoorbeeld van Het Nieuwe Bouwen en ademt de geest van de wereldberoemde modernist en architect Le Corbusier.

Een opvallend detail in zijn geest is de steile en erg smalle betonnen trap die naar het regiehuisje leidt. De leuningen wijken aan weerszijden uit zodat je het evenwicht kunt bewaren. Een typische verwijzing naar een modernistische ontwerpvoorwaarde: de vorm volgt de functie!

Het regiehuisje speelde een cruciale rol tijdens de hoogtijdagen van het theater, toen de 2.200 zitplaatsen op de tribune tot de laatste stoel gevuld waren tijdens opvoeringen van toneelgroepen en orkesten van klassiek tot modern, maar ook van Swiebertje en later Bospop. De acteurs maakten graag hun door schijnwerpers aangelichte opwachting op de hoge balkons tussen de kolommen. Maar het regiehuis is en blijft de meest indrukwekkende en altijd aanwezige 'belle de la bal' van allemaal!

Plein

Tot slot rest het pleintje achter het openluchttheater. Het is het laatste en vaak leukste puntje van de vaaivormige plattegrond van het openluchttheater. In de schaduw van een imponerende natuurstenen holle muur en omgevende bomen was het ooit een heerlijke ontmoetingsplaats na een opvoering of een sportprestatie en weer even later de speelplaats van de leerlingen van de 'voorbereiding'. Van hieruit heb je overzicht over alle onderdelen van het park. Binnenkort zal het weer gevuld zijn met vrolijke terrasklanken. Een prachtige ambiance voor ontmoetingen, aangelicht door originele lantaarns, die eens door architect Weegels zijn ontworpen en bijna weer in oude staat zijn.

Zo krijgt Weert er weer een unieke plek bij. Een plek vol historie en verhalen, maar ook een plek die de potentie heeft voor nieuwe verhalen in de toekomst, die ongetwijfeld even interessant zullen blijken!

Werken in een prachtige villa!

Het gastenhuis van Villa Kempen-Broek in Weert aan de Kazernelaan bij Dennenoord is een van de mooiste en grootste Airbnb's in de wijde omgeving. Wij ontvangen groepen tot 24 personen: grote families, verenigingen, trouwgezelschappen, reünies enzovoorts. Naast mooie kamers bieden we veel kosteloos vermaak zoals zwembad, tennisbaan, speelweide, gameroom, vuurtafel, BBQ en een joekel van een tv-ruimte voor sportwedstrijden en dergelijke.

Wij hebben enkele vacatures:

FREE LANCE PARTTIME TUINIER

Een heel flexibele bijbaan voor bijvoorbeeld iemand met prepensioen of iemand die door de week of in het weekend nog wat tijd over heeft. Werken in overleg. Maandag- en woensdagochtenden komen meestal goed uit, maar andere dagen zijn ook bespreekbaar. Samen met anderen of alleen, betaald of als vrijwilliger. Kom jij ons helpen?

SCHOONMAAKSTER / GASTVROUW

Afhankelijk van het seizoen ontvangen wij ongeveer eens per week gasten voor een paar dagen. Die verwachten een persoonlijke, hartelijke ontvangst, een rondleiding en een schoon verblijf met alle voorzieningen op orde. Daarvoor zijn op vertrekdagen schoonmaaksters nodig. Vind je het ook leuk om gasten te ontvangen, rond te leiden en uit te checken? Dan kan dit bij je taak horen. Uitcheck- en schoonmaakdagen zijn vaak op zondag en/of maandag.

MANUSJE VAN ALLES

Ben je freelance breed inzetbaar voor alle voorkomende werkzaamheden in en om huis? Heb je ook nog enige technische ervaring met wat er in en om huis zo al kapot kan gaan? Dan zien we jouw appje graag tegemoet!

Interesse?

Stuur Frans Claessens een whatsapp of bel

06-48 96 31 31

mailen kan naar fc51@yahoo.com

Kinderen en verlies

Het verlies van een dierbare kan voor een kind veel emoties oproepen, zoals verdriet, boosheid en angst. Of het nu gaat om een grootouder of om een huisdier, een overlijden is ook voor een kind een ingrijpende verandering.

Bij Van Deursen Uitvaartverzorging vinden wij het belangrijk dat een kind betrokken wordt bij het proces van afscheid nemen, zowel voorafgaand aan de uitvaart als tijdens de afscheidsdienst. Op hun eigen manier, in hun eigen tempo en met de steun van de volwassenen om hen heen.

Ook voor ouders zijn we er: vanuit onze ervaring denken we graag mee over hoe je een kind kunt betrekken bij het afscheid, kunnen we samen sparren over wat passend is en adviseren we bijvoorbeeld boeken waarmee je thuis verder kunt praten over verlies en afscheid.

www.vandeursen-uitvaart.nl | 0495-53 33 22

Kruispunt Engineering Weert: meer dan extra capaciteit

Vanuit onze vestiging in Weert ondersteunt Kruispunt Engineering bedrijven in de regio met expertise binnen Mechanical Engineering, Hardware Engineering en Software Engineering.

Volgens Lars van Boxel, verantwoordelijk voor de locatie Weert, gaat de meerwaarde van externe engineers verder dan alleen capaciteit.

"Binnen organisaties zit vaak enorm veel kennis en ervaring. Juist daarom kan het waardevol zijn om iemand aan te laten sluiten die vanuit een andere omgeving of branche naar dezelfde vraagstukken kijkt. Niet omdat kennis ontbreekt, maar omdat een frisse blik soms nieuwe inzichten oplevert."

Die gedachte sluit aan bij de visie van eigenaren Jan en Stijn. Sinds de oprichting staat Kruispunt Engineering voor het verbinden van technische expertise, praktijkervaring en mensen.

"We willen niet alleen een leverancier van capaciteit zijn, maar een partner die begrijpt wat er speelt binnen een organisatie. Door dicht bij onze klanten en medewerkers te staan, bouwen we samen aan duurzame oplossingen."

Schoutlaan 10, Weert | +31 6 3989 2900
Info@kruispunttechnology.nl | www.kruispunttechnology.nl

Tekst en foto's: Koos Neijns

Grote wens van positivist en filmer Jos Peeters gaat in vervulling

Het zal je maar gebeuren. Je bent 39 jaar, staat met je service-bus stil bij een rotonde in Weert en dan knalt er ineens een grote vrachtwagen achter op je bus. Het overkwam Jos Peeters in 1994. Jos liep een zeer ernstige whiplash-lesure op en kwam, ondanks allerlei therapieën, nooit meer aan het werk. Over zijn ervaringen schreef hij een boek samen met de Weerter KNO-arts dr. Fischer en de Whiplashvereniging Nederland. Een boek dat, zeker de eerste jaren, een geweldige steun was voor andere whiplashpatiënten.

'Ik ben nooit bij de pakken gaan neerzitten', vertelt Jos in zijn kamer in zorgcentrum Hieronymus op de Biest. Daar woont Jos sinds vijf jaar, nadat hij in 2002 ook nog eens geconfronteerd werd met de ziekte van Parkinson. 'Hier bij de Paters ben ik in 1954 gedoopt en ruim 65 jaar later ben ik er teruggekomen', grapt de inmiddels 71-jarige Peeters.

Met filmcamera van de Familia op het dak van de Parkflat

'Ik ben altijd heel erg geïnteresseerd geweest in de geschiedenis van Weert en omstreken. In 1976 kocht ik mijn eerste filmcamera bij supermarkt Familia. Een van de eerste dingen die ik deed was boven op het dak van de Parkflat gaan staan om van daaruit Weert en de verre omgeving te filmen. Ik heb in de loop van de jaren heel wat boeken geschreven en films gemaakt,

bijvoorbeeld ook over Kampershoek en Rosveld. En dan moet je weten dat een filmpje van 3,5 minuut toen 15 gulden kostte!

Toen ik door dat noodlottige ongeluk thuis kwam te zitten, ben ik me nog meer in Weert en omgeving gaan verdiepen. Zo heb ik in 1998 bijvoorbeeld een wandel- en fietstochtengids uitgegeven. Bovendien heb ik samen met mijn vader Harry sponsors gezocht en zo kon in 1999 op bedrijventerrein Kampershoek, waar ik geboren ben, een speciale Birgitta- en Antoniuskapel worden gebouwd'.

De lades en kasten op de kamer van Jos in zorgcentrum Hieronymus zitten vol met films, boeken en oude documenten. Zo heeft Jos in 2000 een videofilm gemaakt over de Zusters Birgittinessen in de Maastrichtse Wijk. Dat was toen nog een slotklooster, waar maar sporadisch bezoek werd toegelaten. Maar Jos mocht overal opnames maken, tot in de eeuwenoude kelders toe. In 2001 volgde een film over de Minderbroeders van Weert, het klooster waar hij nu dus woont en wordt verzorgd.

Diavoorstelling van Huub van Gonnebortje

Bijzondere herinneringen heeft Jos aan video-opnames die hij in 1993 maakte. 'Ik zag een aankondiging dat Huub van den Bosch, bijgenaamd Huub van Gonnebortje, een diavoorstelling zou geven in zalencentrum Poort van Limburg. Aanleiding was het zestigjarig bestaan van de VVV Weert e.o. De diavoorstelling was een enorm succes en trok honderden enthousiaste bezoekers. De VVV moest zelfs een tweede dia-avond organiseren om aan de vraag te voldoen'. Met zijn videocamera maakte Jos opnames van de diavoorstelling, inclusief het authentieke en soms hilarische commentaar van meesterverteller Huub van den Bosch.

'Zoeë keumtj 't schoeëns van Wieërt ...'

'Ik heb die opnames wel eens in het zorgcentrum laten zien en kreeg altijd positieve reacties. Het is mijn vurige wens geweest om deze film over Weert in vroegere tijden en de bevrijding van Weert professioneel te laten bewerken en daarna aan een breed publiek te laten zien in het Munttheater. Met hulp van een paar Weertenaars en met steun van het Geschied- en Oudheidkundig Genootschap de Aldenborgh, de Stichting 4 en 5 mei Weert en het Munttheater gaat dat nu lukken. Onder de titel 'Zoeë keumtj 't schoeëns van Wieërt ...' wordt de film vertoond op dinsdag 22 september, de dag dat Weert in 1944 is bevrijd. En net als in 1993 is de interesse zo groot dat we inmiddels ook een tweede voorstelling op deze dinsdag hebben kunnen boeken. Ik ben blij met de hulp die ik heb gekregen. Alleen zou me dat vanwege de Parkinson echt niet meer lukken'.

Ondanks die vreselijke en progressieve ziekte, die hem het lopen en praten steeds moeilijker en bijna onmogelijk maakt, blijft Jos positief en actief. 'Ik probeer iedere dag te lopen, ga naar veel voorstellingen in het Munttheater en heb daar mijn eigen plek. Ik ga zelfs met mijn speciale rollator en aangepaste rolstoel nog met bus en trein naar andere plaatsen. Overal waar iets interessants te zien of te horen is, probeer ik erbij te zijn', aldus dit toonbeeld van positieve gezondheid.

Mocht je positivist Jos Peeters de komende tijd kromgebogen over het stuur van zijn rollator door Weert of omgeving zien lopen, dan begrijp je waar die brede lach op zijn gezicht vandaan komt. 'Zoeë keumtj 't schoeëns van Wieërt weer stillekes vuuër d'n daag'.

Wil je de voorstelling bijwonen? Wees er dan snel bij en bestel de kaartjes via www.munttheaterweert.nl.

20
SEPTEMBER
13.00 - 17.00

Hét cultuurfestival van Weert!

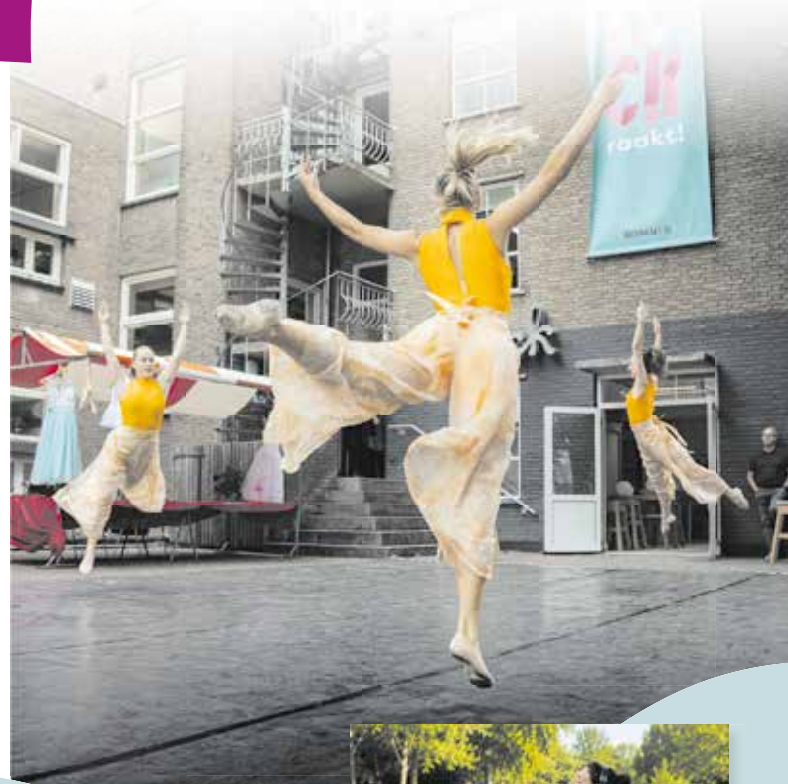
Gratis entree - Binnenstad

15 jaar
Cultureellint

Op koopzondag 20 september van 13.00 tot 17.00 uur is het centrum van Weert dé plek voor families, vrienden en bezoekers van alle leeftijden om te genieten van allerlei kleine, gratis voorstellingen en presentaties. Verschillende pleinen, winkels en bijzondere buiten- en binnenlocaties worden omgetoverd tot een dynamische culturele beleving. Een unieke gelegenheid om via mini voorstellingen en activiteiten een voorproefje te krijgen van het nieuwe culturele aanbod.

Professionele- en amateurkunstenaars, verenigingen en culturele instellingen laten de binnenstad bruisen met een gevarieerd programma van muziek, dans, theater, beeldende kunst, literatuur, films, spoken word en nog veel meer. Op de Oelemarkt vind je dit jaar het Jongerenplein: dé plek voor jongeren.

Kijk voor het volledige programma op Cultureellint.nl

Tijdens het Cultureel Lint even ontsnappen aan de drukte van de binnenstad? Kies een zitzak op het Raphaelpad, zet je koptelefoon op en laat je meevoeren door de muziek. Luister naar een preview van artiesten die binnenkort optreden in Poppodium De Bosuil en ontdek jouw volgende favoriete act.

Bosuil Silent Lounge
13.00 - 17.00 uur
St. Raphaelpad

Onder de naam CLASHLAB werkten een modeontwerper, een choreograaf en een muzikant samen aan een performance waarin vormonderzoek, intuïtie en kruisbestuiving centraal staan. Resultaat is een levend kunstwerk dat blijft bewegen.

Clashlab
14.00 & 15.30 uur / Museum W

Creativiteit komt tot leven tijdens de Cwartier Maker Market. Volg een miniworkshop, neem een kijkje in de ateliers en laat je inspireren door creatief talent. Ontmoet de ondernemers, bewonder unieke handgemaakte producten en beleef een gezellige middag vol creativiteit, muziek en verrassingen.

Cwartier Maker Market
13.00 - 17.00 uur / Cwartier

Graffiti-artiest Jasper Briks tovert met zijn spuitbussen een gewone caravan om tot een kleurrijk kunstwerk. Beleef live hoe een indrukwekkend kunstwerk vol kleur, realistische details en street art voor je ogen ontstaat.

Van Caravan tot Kunstwerk
13.00 - 17.00 / Oelemarkt

Hét Jongerenplein is dé plek waar jong talent schittert. Kunstbende, Nieuwe Helden en Silent Impact vullen de podia met muziek, dans, performance en creativiteit. Een inspirerende ontmoetingsplek voor én door jongeren. Mis het niet!

Het Jongerenplein
13.00 - 17.00 uur / Oelemarkt

De toren waakt al eeuwen over Weert en heeft zo al veel zien veranderen. Zou jij wel eens willen weten wat de toren ervan denkt?

Vandaag kan het! Stel tussen 13.30 en 14.30 uur je vraag onder aan de toren. En om 15.00 geeft de toren van bovenaf antwoord.

**Officiële opening
De Toren spreekt
(Jubileum Act)**
13.30 uur / Markt

Kinderprogramma 13.00 - 17.00 uur

Het wordt extra bijzonder voor de jongste bezoekers. Naast het rijke culturele aanbod, kunnen kinderen komen genieten van een reeks meeslepende kindervoorstellingen, die allemaal gratis te bezoeken zijn.

Ga mee op avontuur met de Timetravellers, geniet van een voorstelling van Tante Thee Theater en kom kijken naar een echt graffiti kunstwerk. Je kunt ook je eigen cartoon komen tekenen tijdens de teken marathon. Of leef je lekker uit met je handen in de kleihoek.

De Theaterkist bengt een belevenis met theater, zang, dans, verhalen en grappige situaties. Dans zelf met SALLY Dansgezelschap Maastricht!

Wil jij een bijzonder verhaal echt beleven? Kom luisteren en kijken bij De Verhalenfiets waar het verhaal live tot leven wordt getekend door illustrator Laury Tinnemans. Een magische belevenis vol verbeelding en creativiteit.

Kom ook zeker kijken bij Vrij lief (10+), vrolijke, muzikale jeugdvoorstelling verliefdheid, eerste ontmoetingen en digitale liefde door Opera Compact. De hele middag door zijn er dansvoorstellingen, creatieve demonstraties en laagdrempelige- en dansworkshops voor alle leeftijden.

De Discovery Road Show laat wetenschap tot leven komen! Doe zelf mee aan verrassende experimenten en ontdek hoe leuk wetenschap kan zijn.

Discovery Museum
13.00 - 17.00 uur / Markt

Bekijk bij Museum W Chris Rijksmuseum. Ontdek de uitbundige en uitdagende keramiek van Chris Rijk, waarin Delfts blauw, humor en queer-cultuur samenkomen. Ook De geschiedenis is mijn gezelschap van Danielle Lemaire is nog te bewonderen.

Chris Rijksmuseum
13.00 - 17.00 uur / Museum W

Schaken draait om strategie, slim vooruitdenken en plezier. Tijdens Cultureel Lint krijgt dit eeuwenoude spel een extra dimensie met XXL-schaakstukken. Kom kijken of daag iemand uit voor een spannende partij.

XXL Schaken
13.00 - 17.00 uur / Markt

Scan de qr-code voor het volledige en actuele programma

Georganiseerd door:

MUNTHEATER

DE BOSUIL

RICK raakt!

de Bibliotheek
Bibliocenter

W:

Met dank aan: provincie limburg
geubschied door de Provincie Limburg

GEMEENTE WEERT

Cubis
Cultuur & business

In samenwerking met:

KUNST BENDE
THEATER
FILM HUIS WEERT

beeldend

zang

muziek

theater

taal & verhaal

strattheater

dans

overig

kids

Jacqueline Slenders: 'Je hoeft de wereld niet in één dag te veranderen. Begin bij die mangoboom'

Door Maartje Derckx

In gesprek met Jacqueline Slenders, de kersverse directeur-bestuurder van Bibliocenter: over opgroeien tussen continenten, verbinding in een verhardende maatschappij, de kracht van creativiteit én de magische betekenis van een plek waar iedereen onvoorwaardelijk welkom is.

De wieg van een wereldburger

Wie de kantoorruimte van Jacqueline Slenders (49), in de Bibliotheek in Weert binnenstapt, voelt onmiddellijk dat hier een toegankelijke, energieke vrouw zit. Geen spoor van bestuurlijke afstandelijkheid, stijfheid of autoritaire houding. Hier beweegt een maatschappelijk gedreven creatieveling die de wereld in al haar facetten heeft verkend, doorleefd en omarmd. Haar levensreis is er een van scherpe contrasten en verrassende wendingen: van de klei van Gelderland tot de stoffige dorpen van West-Afrika, van de bruisende dynamiek van Amsterdam-Noord tot de geborgen rust van Midden-Limburg.

Haar reis begint negenenvertig jaar geleden in het Gelderse Wageningen, waar de levens van haar ouders op een bijzondere, bijna filmische manier samenkomen.

'Mijn moeder heeft een Nederlandse vader en een Indische moeder. Mijn opa heeft als KNIL-militair zijn vrouw in het toenmalige Nederlands-Indië leren kennen. Na zijn diensttijd zijn ze samen met hun dochter -mijn moeder- terug naar Nederland gekomen en uiteindelijk in Wageningen neergestreken. Mijn vader komt uit een heel eenvoudig, katholiek boerengezin in het Brabantse Bergeijk. Als boerenjongen ging hij naar de landbouwhogeschool in Wageningen waar hij tropische landbouw en veeteelt studeerde. Hij woonde daar in een eenvoudige studentenkamer, toevallig precies naast het huis van mijn moeder. Niet ver daar vandaan, ben ik negenenvertig jaar geleden geboren.'

Het jonge gezinsleven blijft echter niet op Nederlandse grond. Haar vaders tomeloze passie voor het opzetten van agrarische vernieuwings- en ontwikkelingsprojecten brengt het gezin ver voorbij de vertrouwde Europese horizon.

'Mijn vader zette veeteeltprojecten op in Zuid-Amerika, Afrika en Azië. Eerst in Argentinië, later in Kenia, Burkina Faso, Mali en in Sri Lanka. Vrij snel nadat ikzelf in Wageningen ter wereld kwam, zijn we als gezin doorgereisd naar Burkina Faso. Mijn vroegste kinderherinneringen spelen zich af tegen die Afrikaanse achtergrond.' De familiegeschiedenis kent echter ook complexe medische en geografische uitdagingen. Haar oudste zus Hanneke wordt geboren met het zeldzame genetische Cri-du-chat-syndroom, een aandoening die intensieve en gespecialiseerde zorg vereist, waardoor zij vanaf jonge leeftijd niet meer thuis kan wonen. De kinderen -Marcel, Hanneke, Peter en Jacqueline- zijn op verschillende continenten geboren.

Als het huwelijk van haar ouders in Afrika uiteindelijk strandt, valt het gezin ook geografisch uit elkaar. Het betekent het einde van de Afrikaanse kinderjaren voor Jacqueline, maar het begin van een nieuwe zoektocht naar een vaste basis.

'Na de scheiding van mijn ouders zijn mijn broers bij mijn vader in Burkina Faso gebleven, terwijl ik als vierjarig meisje met mijn moeder terugging naar Nederland. Toen mijn moeder haar huidige partner ontmoette, mijn stiefvader Frans, hebben we even in Utrecht gewoond en zijn daarna

naar Uithoorn verhuisd. Uiteindelijk kreeg Frans een baan bij het Kadaster van de gemeente Weert, en zo zijn we in Tungetroy beland. Mijn moeder ging in Roermond aan de slag als jongerenwerker met alleenstaande minderjarige asielzoekers en later bij Maatman Zorggroep in Weert. Zij was altijd bezig met mensen die een steuntje in de rug nodig hadden. Zo kreeg ik die maatschappelijke betrokkenheid al heel jong mee. Mijn beide ouders zijn dus hertrouwd. Ook met hun 'nieuwe' partners heb ik een hechte band. En ook met mijn zusje Suzanne waar ik mee opgroeide en mijn broertjes Lieven en Guido heb ik een fijne broer- en zus band. We hebben een unieke familiedynamiek.'

De filosofie van de mangoboom

Ondanks de grote fysieke afstand wordt de band met haar vader en het Afrikaanse continent heel hecht. Haar vader bouwt later in Burkina Faso, samen met zijn nieuwe vrouw Blanche met hun Stichting Kans voor Kinderen aan de toekomst van kinderen in haar geboortedorp Dououlougou. En betalen daarnaast de opleiding van jonge vrouwen met de opbrengst van de verkoop van eigen honing. Haar moeder en (stief)vader richten, in Bénin, de 'Tuin van Toyo' op, een bijzonder opvangcentrum en dagbestedingsproject voor mensen met een verstandelijke beperking. Beide ouders geven daarmee waardevolle levenslessen mee die tot op de dag van vandaag haar persoonlijke en professionele kompas vormen.

'De kern van mijn vaders filosofie was altijd: begin bij het begin. Begin met iets kleins. Geef een

mangoboom en groei dan naar een fruitboomgaard. Mijn moeder Pietje en mijn stiefvader Frans leerden ons: 'Petit à petit, l'oiseau fait son nid': Beetje bij beetje bouwt de vogel haar nest. Je hoeft niet meteen een heel woud uit de grond te stampen; het gaat erom dat je de ander iets aanreikt om zelf op voort te bouwen. Toen ik dat jaren later weer tot me liet doordringen, besefte ik: dat is precies wat we hier bij de bieb ook doen. Kleine dingen groot maken en grote dingen klein maken.'

Die gedachte neemt ze mee tijdens haar schooltijd op de Philips van Horne in Weert, waar ze haar havo en vwo afrondt, en vervolgens ook de studie Culturele en Maatschappelijke Vorming (CMV) in Driebergen. Een internationale jongerenuitwisseling via het programma Holland World Youth brengt haar opnieuw naar Bénin en Ghana. 'Jan Leenders, een van mijn leerkrachten op de Philips van Horne, heeft me daarin echt gemotiveerd.'

'Sociaal-cultureel werk paste zo ontzettend goed bij mij omdat het over mensen gaat, over het échte leven. Verschillende culturen matchen moeiteloos als je begint bij wat je samen deelt. Als je samen een activiteit onderneemt, doet je achtergrond er op dat moment niet toe. Dan telt alleen het gezamenlijke doen en echt contact.'

De verhalenzoeker en de stilte van het thuiszijn

Na het afronden van haar studie vestigt Jacqueline zich als zelfstandig communicatieadviseur. Onder de naam Stories to Tell adviseert ze organisaties, en onder het label Pindakaas (een combinatie van zij als 'Pinda' en haar Nederlandse collega Joke als 'Kaaskop') hield ze zich bezig met fotografie en videografie. In al haar opdrachten weigerde ze genoeg te nemen met een oppervlakkig marketingpraatje. 'Ik zoek graag naar de mens achter een verhaal én naar het verhaal achter de mens. Naar het echte leven,

hoe eenvoudig, spectaculair of rauw ook. Bij grote projecten wil ik de échte mensen in beeld brengen die een bedrijf of project vormgeven. Maar de intrinsieke vraag die ik mezelf bij alles stel is: 'In the end, does it matter?' Maakt wat ik doe een wezenlijk verschil in iemands bestaan? Niet alles hoeft de wereld te veranderen hoor, maar ik ben wel voortdurend op zoek naar betekenisvolle waarde.'

Op persoonlijk vlak verlangt de door vele verhuizingen gevormde Jacqueline echter naar rust, verankering en geborgenheid. Die ankerling vindt ze eenentwintig jaar geleden in Daan, een voormalige huisgenoot van haar broers. Tijdens Bevrijdingsdag slaat de vonk tussen hen definitief over.

'Ik werd op slag verliefd op zijn relaxedheid. Daan is een ontzettend lieve, goede vent die heel prettig in het leven staat. Hij is een echt familiemens. Door mijn eigen chaotische levensloop zocht ik juist zo'n rustige basis. Toen ik een tijdje van mijn vader verwijderd was geraakt, was het juist Daan, die zelf zijn eigen vader al op jonge leeftijd was verloren, die zei: 'Zoek hem op, je hebt maar één vader.' Dat heeft hij heel goed gezien en dat heeft de band met mijn vader mede hersteld. Nu hij overleden is, realiseer ik me des te meer hoe belangrijk dat voor me is geweest. We hebben elkaar destijds meer dan teruggevonden.'

Jacqueline en Daan krijgen samen dochter Nnenna (17), dochter Izzi (14) en zoon Lucky (13). Het jonge gezin woont aanvankelijk in Amsterdam-Noord, waar Jacqueline voor de organisatie Nieuwe Maan werkt aan sociale en maatschappelijke vernieuwingsprojecten zoals de 'Dag van de Dialoog'. Hoewel Jacqueline eerst stellig roept niet meer terug te willen naar Midden-Limburg, verandert dat als ze voor haar werk een project in Weert gaat doen.

'Ik dacht ik ga gewoon een project in Weert doen om te ontdekken of ik me niet een beetje aanstelde. Ik kon meteen lekker aan de slag daar en

werkte met fijne mensen in een heerlijke stad en prachtige omgeving. Ik wilde met mijn eigen gezin niet zoveel verhuizen als ik zelf in mijn jeugd had gedaan. We moesten één keer de goede keuze maken. Zo ben ik vijftien jaar geleden met Daan, Nnenna en Izzi teruggekomen. Lucky is kort daarna in Weert geboren.'

Het gezin strijkt neer in Stramproy, mede gekozen vanwege de Jenaplanschool De Duizendpoot.

'Ik zette op Facebook de vraag: wat is nou echt een fijne school in omgeving Weert? Iemand tipte De Duizendpoot. Toen ik ging kijken voelde het meteen goed. Onze kinderen hebben het daar heel goed gehad. Nu zitten ze alle drie op Het College, of nou ja, Nnenna is net geslaagd! Ze gaat Sociologie studeren in Utrecht. Fantastisch! Ik wilde vroeger zelf antropologie, de kunstacademie of sociologie doen. Toen ik laatst met haar rondliep op de Universiteit, dacht ik: Oh, wat zou ik graag zelf weer gaan studeren! En dat is wat we hier bij de bieb ook doen: mensen stimuleren om te blijven leren.'

'Maar je bent toch heel creatief?'

Als Jacqueline ruim vijf jaar geleden binnenstapt bij de Bibliotheek in Weert -aanvankelijk als interim-communicatieadviseur, daarna als programmamaker en uiteindelijk als directeur-bestuurder van Stichting Bibliocenter- reageren sommige mensen met verbazing.

'Mensen vroegen me in het begin wel eens: 'Maar je bent toch heel creatief? Je had toch een eigen creatief bedrijf? Ga je dan echt bij de bieb werken?' Mijn antwoord was vanaf dag één overtuigd: maar ik kan mijn creativiteit hier juist supergoed kwijt! De bibliotheek van vandaag is echt geen stoffige bewaarplaats voor boeken; het is een dynamische maatschappelijke broedplaats. Het vraagt juist gigantisch veel beeldingskracht en pioniersgeest om culturele programmering, maatschappelijke vraagstukken en menselijke

behoeften naadloos op elkaar te laten aansluiten.' Jacqueline leidt bij Bibliocenter nu een bevlogen team van 67 medewerkers en bijna 400 vrijwilligers. 'Ik kwam hier binnen om mee te denken over het project 'Grensverleggers' en ging uiteindelijk een groep jongeren begeleiden. Zij bedachten 'De Druk Eraf', een kaartspel over de sociale druk die jongeren ervaren. Ik vond het geweldig om die meiden te begeleiden, maar ook om over de achterliggende opdracht en het beleid na te denken. Daarna ben ik doorgegroeid naar coördinator programmering voor Weert, Nederweert, Leudal en Maasgouw. Vanuit die inhoudelijke verankering voelde de stap naar het directeurschap heel natuurlijk.'

Wat ze dagelijks in de bieb ziet gebeuren, raakt haar diep. 'Wat hier gebeurt is écht groots en waardevol. Het draait allemaal om verbinding, mensen zien en waar nodig in hun kracht zetten. Veel mensen zien van buitenaf alleen een gebouw met boeken, maar voor ons is dit een cruciale maatschappelijke steunpilaar. Een veilige, anonieme 'camouflageplek'. Je kunt hier simpelweg binnenlopen om een boek te lenen, een krantje te lezen, een kop koffie te drinken of te schaken. Of misschien ga je wel naar een workshop of een interessante lezing. Niemand vraagt waarom je er bent. Maar achter die laagdrempelige anonimiteit schuilt een wereld aan ondersteuning en mensen die elkaar helpen en samen kansen creëren. In die veilige omgeving werken bezoekers dagelijks aan hun persoonlijke ontwikkeling. Soms kom je er pas na een tijd achter dat iemand laaggeletterd is, simpelweg omdat diegene je toevertrouwt dat het schrijven van een kerstkaart aan

de kleinkinderen nooit is gelukt. Als zo'n bezoeker dan bij ons met een vrijwilliger aan de slag gaat en na een paar maanden vol trots wél die kaart kan versturen, is dat onbetaalbaar! Bedenk je eens, hóe belangrijk is het dat je je eigen kerstkaart kunt schrijven? Dat doet zóveel voor je gevoel van autonomie. Als de bieb zou wegvallen, heeft de samenleving echt een groot probleem.' Voor haar is een toegankelijke samenleving een prioriteit en dat begint bij de basis. 'We helpen mensen om mee te kunnen doen en te zorgen dat ze geïnformeerde keuzes kunnen maken. Zo hebben we rond de verkiezingen een 'levende stemwijzer' georganiseerd, waarbij mensen de stemwijzer konden doornemen met deskundigen. We hebben zelfs een echt stemhokje in de bieb geplaatst, zodat je kon ervaren hoe het werkt. Je stem uitbrengen is een heel belangrijk recht en dat mag niet onder druk staan doordat je niet weet hoe je het moet aanpakken.'

Ook het bevorderen van meertaligheid en leesplezier heeft haar warme aandacht. 'We zijn actief bezig met meertaligheid, zowel in onze vestigingen als op onze Bibliotheken op School. Een boek kunnen lezen in je eigen moedertaal is zo ontzettend belangrijk. Voor ouders is het fijn dat ze hun kind voor kunnen lezen in de taal van hun hart. En kinderen vergroten hun woordenschat en hun wereld. Het vergroten van je woordenschat is zo belangrijk. Kinderen krijgen meer zelfvertrouwen doordat ze zich beter kunnen uiten. Nog iets moois: onze 'Verhalenfiets' die naar plekken gaat waar voorlezen niet vanzelfsprekend is. We lezen om andere perspectieven te ontdekken en onze wereld te vergroten. Extra belangrijk in deze tijd, vind ik.'

Gezinsfoto, met Daan, hun kinderen en opa en oma.

Rust in het nu, dromen voor de toekomst

Als directeur-bestuurder kijkt Jacqueline vol enthousiasme vooruit. Over vijf jaar ziet ze zichzelf nog steeds met volle overgave bouwen aan de toekomst van Bibliocenter.

'Mijn wens is dat onze bibliotheken 'eigen' voelen voor mensen. Dat je voelt: 'Zo fijn, even naar de bieb.' Dat het een rustige studeerplek is voor een kind dat thuis die ruimte niet heeft. En een warme of koele huiskamer als je dat nodig hebt. Een plek waar je jezelf mag zijn en jezelf mag ontwikkelen. We gaan nog zoveel mooie dingen doen. Denk bijvoorbeeld aan lezingen over actuele thema's zoals uit het boek 'De meeste mensen deugen', de impact van AI en misschien ooit neuropsycholoog Erik Scherder over de veerkracht van ons brein. Met al onze mooie plannen en een druk gezinsleven met drie tieners, probeer ik ook mijn eigen balans te bewaken. Dat lukt de ene periode beter dan de andere, maar ik merk dat ik meer energie heb als ik ook tijd maak voor de mooie dingen van het leven: mijn gezin, familie, vrienden, de hond. Een goed glas wijn met een vriendin werkt altijd. En lekker naar het theater, muziek en lekker eten is altijd goed. Van een rijkge vulde kom (vega) Indische soto soep kan ik intens genieten. En ja, wat vaker bewegen en meer tijd nemen om te lezen zou geen slecht idee zijn. Nu ben ik bezig in een fantastisch boek van Jacinda Ardern: De nieuwe macht. Die gaat mee op vakantie!'

De rode draad: Vliegen op eigen kracht

Kijkt Jacqueline terug op haar levensloop -van de Indische roots tot de rijke Afrikaanse cultuur en de gastvrije bibliotheek in Midden-Limburg- dan ziet ze één duidelijke rode draad: een diep verlangen naar menselijkheid. 'Verbind en gun elkaar moois in het leven. Dat is alles wat we willen toch? Hoe? Klein beginnen, grootse resultaten. Echte ontmoeting, elkaar een handje helpen en samen genieten van mooie verhalen, creativiteit en aandacht, brengt mensen écht dicht bij elkaar.'

Wanneer je haar vraagt wat de essentie is van alles wat ze doet, keert ze terug naar de wijze woorden van haar ouders: 'Je hoeft de wereld niet in één dag te veranderen. Begin met een luisterend oor, hulp bij de taal of een veilige plek waar je gewoon jezelf mag zijn. Begin met een zak rijst of een knuffel. Begin met die mangoboom. Want als je elkaar helpt met die eerste stappen om door de wereld te kunnen bewegen, bouwt elke vogel uiteindelijk helemaal op eigen kracht haar nest.'

Wie sjoeën os Limburg is

In navolging van Bekende Limburger Lex Uiting die enkele jaren geleden de weg "truuk noa t zuuje" al hartstochtelijk promootte, liet de Limburgse de Wolff-rockster Pablo van de Poel afgelopen maand in een interview ook weten de rust en ruimte van het Limburgse (heuvel)land weer te kiezen boven de stedelijke leefomgeving in het westen van ons land.

Lekker belangrijk zul je denken, zeker als je je middelbare school in Limburg afgerond hebt en net de vlag en schooltas of de door de zomerzon verbleekte slinger schoolboeken van de vlaggenstok gehaald hebt bij het huis van je ouders. Het huis dat je vol verwachting gaat verlaten, want er is zoveel te ontdekken buiten Limburg. Je kan niet wachten!

Misschien ga je op reis, van een tussenjaar genieten. Misschien is het je gelukt een van de schaarse studentenkamers te vinden in een super-interessante stad, waar je hoopt van het studentenleven te gaan genieten tussen studie en broodnodige bijbaan. Alles om in ieder geval de vleugels uit te slaan en te beleven "wie sjoeën het boète Limburg is". Ook als je op en neer gaat reizen tussen je nieuwe school of een eerste baan en je thuis in Limburg, krijg je de kans nieuwe mensen te leren kennen en andere binnenlandse en buitenlandse culturen. Nieuwsgierig te zijn naar anderen en vrienden te maken.

Misschien ga je muziek studeren omdat je opgegroeid bent in de Limburgse voedingsbodem van harmonie en fanfare of onze rijke popbands-cultuur, word je de agrariër van de toekomst omdat je in je jeugd gezien hebt waar toekomstbestendige kansen daarvoor zijn, ligt je wens om een fijne warme bakker te worden in de geur en smaak van de Limburgse vlaai die al van jongs af aan de verjaardagen en kermissen bij jou thuis extra feestelijk maakten. Ga je dorpen en steden ontwerpen die je herinneren aan de groene leefomgeving uit je jeugd, met respect voor natuur en water, betaalbaar en gericht op ontmoeting. Koester je je meertaligheid, want hopelijk heb je je de rijkdom van je dialect van jouw geboortegrond meegereken en heb je de wetenschappelijk bewezen voordelen daarvan al gemerkt. En dan, dan ga je ergens settelen, dat kan overal op de wereld zijn. Of in Limburg, je bent van harte welkom.

Birgit Op de Laak
burgemeester Nederweert

Elke maand in Weert Magazine afwisselend de column van de burgemeesters van Weert en Nederweert.

nieuwe
CURSUSSEN

rickraakt.nl

Met je hart Weert zoekt vrijwilligers

Samen eten verbindt. Samen aandacht geven maakt het verschil. Met je hart Weert organiseert maandelijks gezellige ontmoetingen voor zelfstandig wonende ouderen die behoefte hebben aan contact en verbinding. Tijdens een lunch of diner in een lokaal restaurant ontstaan waardevolle gesprekken, nieuwe vriendschappen en mooie momenten.

Met de inzet van enthousiaste vrijwilligers bieden we ouderen in Weert een warme ontmoeting en helpen we eenzaamheid te verminderen. Wil jij iets betekenen voor een ander, nieuwe mensen ontmoeten en onderdeel worden van een betrokken team?

Bekijk onze vrijwilligersvacatures en ontdek hoe jij met jouw tijd en aandacht écht verschil kunt maken.

• **VRIJWILLIGER SOCIAL MEDIA**

• **VRIJWILLIGER STAMTAFEL**

• **VRIJWILLIGER CHAUFFEUR**

www.metjehart.nl/weert

Provisus viert 125-jarig jubileum

Educatiefonds ondersteunt initiatieven uit de samenleving

Al 125 jaar ondersteunt Provisus initiatieven uit de samenleving en biedt financiële bijdragen aan educatieve elementen binnen culturele-, kunstzinnige en onderwijsactiviteiten. De stichting is de naamopvolger van de stichting St.- Jozef. Het fonds beheert het vermogen dat in de vorige eeuw is opgebouwd door de Vereniging Bisschoppelijk College. De opbrengsten daarvan komen al 125 jaar ten goede aan maatschappelijke initiatieven. Een kennismaking met een fonds dat al generaties lang investeert in de toekomst.

Korte geschiedenis

In 1901 wordt de Vereniging Bisschoppelijk College opgericht. De vereniging beheert de gebouwen van de school en realiseert onder meer de tennisbanen, het zwembad aan de Diesterbaan, het openluchttheater De Lichtenberg en recreatieoord het Tranchée. Deze voorzieningen dragen bij aan de sportieve en culturele ontwikkeling van de leerlingen van het College.

Later krijgt de vereniging de naam Stichting St.- Jozef. Als het Tranchée in 1982 wordt verkocht - op deze locatie verrijst later bungalowpark De Weeterbergen - ontstaat een vermogen. De opbrengsten hiervan worden vanaf dat moment ingezet voor maatschappelijke, niet-commerciële projecten in de regio. Non-profit organisaties, instellingen en verenigingen kunnen een aanvraag indienen voor een financiële bijdrage. In 2008 komt vanuit dit fonds de stichting Provisus voort. De stichting ondersteunt projecten en evenementen die worden georganiseerd in het voedingsgebied van Provisus. (Voor meer informatie zie de website: www.provisus-weert.nl.)

“Daarbij moet altijd sprake zijn van educatief en/of cultureel aanbod”, legt bestuursvoorzitter Yvonne Sanders uit.

Educatie als rode draad

“We ontvangen jaarlijks zo'n dertig aanvragen”, vertelt bestuurslid Peter Korten. “Die moeten natuurlijk voldoen aan onze criteria. Een project moet een educatieve component hebben, mag niet uitsluitend gericht zijn op entertainment en mag geen commercieel doel dienen. Zo hebben we in de beginfase bijgedragen aan de start van Spark Tech Lab. Daarnaast ondersteunen we jaar-

Victor Mids.

lijks onder meer KinderVakantieWerk. Deelname moet voor ieder kind toegankelijk zijn. Ook zijn de jeugdleiders van nu immers de bestuurders van de toekomst. KVV heeft een grote verbindende én educatieve waarde. Ook hebben we enkele jaren geleden bijgedragen aan de educatieve component van Antje de Musical. Niet aan de uitvoering zelf, maar aan het lesmateriaal voor de scholen.”

Nicole Leveau, sinds twee jaar bestuurslid, vult aan: “Een andere belangrijke voorwaarde is dat Provisus nooit de enige financier van een project mag zijn. Er moet altijd sprake zijn van cofinanciering. Daarnaast treden we steeds vaker op als aanjager van nieuwe initiatieven. Onze bijdrage kan projecten net dat extra zetje geven waardoor ze (sneller) gerealiseerd kunnen worden.”

Provisus voorstelling

Peter: “Eens per twee jaar organiseert Provisus een educatieve theatershow voor leerlingen uit de groepen 7 en 8 in Weert, Nederweert, Cranendonck, Kelpen-Oler en voormalige gemeente Hunsel. Eerder waren onder anderen André Kuipers, Derik Jekel en Koert van Mensvoort te gast.

Dit jaar pakken we, in verband met het jubileum extra uit. Victor Mids komt naar het Munttheater met een speciaal voor deze doelgroep ontwikkelde voorstelling over ‘welke invloed heeft je omgeving (en social media) op je brein’. Op 17 en 18 september verzorgt hij maar liefst vijf voor-

stellingen, zodat alle leerlingen uit groep 7 en 8 deze kunnen bezoeken. Dit soort edutainment sluit perfect aan bij onze doelstelling.”

Jubileumviering

Een 125-jarig jubileum vraagt natuurlijk om een bijzondere viering. Vanwege de historische achtergrond vindt deze plaats in de Sint Martinuskerk. Yvonne Sanders: “De wortels van Stichting St.-Jozef liggen in de rijke geschiedenis van het Bisschoppelijk College. Generaties bestuurders, religieuzen, docenten en vrijwilligers hebben zich ingezet voor de vorming van jonge mensen. Tijdens onze jubileumviering willen we daar nadrukkelijk bij stilstaan.”

Muzikale medewerking wordt verleend door het Kathedrale Koor St. Bavo uit Haarlem. Dit koor, met zo'n tachtig leden, verzorgt liturgische gezangen van hoog niveau.

De jubileumviering vindt plaats op zondag 20 september om 10.00 uur in de Sint Martinuskerk. Iedereen is van harte welkom om samen met Provisus terug te kijken op 125 jaar maatschappelijke betrokkenheid én om met vertrouwen vooruit te kijken naar de toekomst van het educatiefonds.

watvind jij van Dialect in het onderwijs

Door Ton Adriaens

Sinds 1997 is het Limburgs een erkende regionale taal. Dat betekent dat de Nederlandse overheid actief beleid moet voeren om de taal te stimuleren. Deze ontwikkeling is de laatste jaren in een stroomversnelling geraakt. Je kunt ‘de gezét’ niet opslaan of het Limburgs dialect wordt gepromoot. De provinciale subsidiepoten worden geopend om culturele projecten en onderwijsprogramma's te ontwikkelen.

Maar is dat wel nodig? Ieder dorp heeft zijn eigen dialect, moet dat één Limburgse taal worden zoals het Fries? Gaat het niet ten koste van de taalontwikkeling in het Nederlands?

Wetenschappelijk onderzoek van o.a. prof. dr. Leonie Cornips toont aan dat het Limburgs als tweede taalsysteem voordelen met zich meebrengt. Limburgs-Nederlandstalige kinderen uit groep 4 doen

het wat begrijpend lezen en spelling betreft beter dan eentalig-Nederlandstalige kinderen. En de woordenschat in het Nederlands van Limburgse kinderen van 5 tot 9 jaar ligt hoger dan het landelijk gemiddelde. Ook op sociaal-emotioneel gebied heeft het Limburgs, als erkende regionale taal, positieve effecten: meer zelfvertrouwen en een open houding.

De variaties in woordsoorten en klanken maken het Limburgse dialect uniek. Er zijn meerdere dialecten waarin klankverschil leidt tot betekenisverschil. Met name het Weerts heeft veel klanken die de betekenis van een woord kunnen veranderen. Helaas blijkt dat het Limburgs steeds minder wordt doorgegeven.

Kan meer aandacht voor het dialect in onderwijs en voorschoolse educatie, voor het creatief spelen met taal en klanken, een bijdrage leveren aan geletterdheid?

Daar ben ik van overtuigd en onderzoek wijst dat ook uit. Meertaligheid is een pluspunt. Als burgemeester van Nederweert én bestuursvoorzitter van het Hoes veur 't Limburgs zie ik onze Limburgse taal als aanvulling op het Nederlands. Spelen met woorden en klanken helpt kinderen en volwassenen bewuster luisteren, spreken en lezen. Dat elk dorp een eigen kleur heeft, zie ik als rijkdom. Het Ni-jwieërts klinkt anders dan het Wieërts; dat hoeft niet te veranderen in één uniforme ‘Limburgse taal’, zoals het Fries. De kracht zit in die lokale klank. Vaak hoor je uit welk dorp iemand komt: zo specifiek is die klankkleur. Dat dit onderwerp leeft, blijkt dicht bij huis. Onze kinderraad van Nederweert koos dialect als thema om het Limburgs onder de jeugd levend te houden. “Omdat ik me het beste kan uiten in mijn eigen taal”, was de hartstochtelijke oproep van een van de leden van de kinderraad. Een duo bevlogen vrijwilligers verzorgde al korte, interactieve dialectlessen op alle basisscholen in de gemeente Nederweert. Dat is de beweging die we willen steunen: initiatief van onderop, waaraan wij als bestuur ruimte geven.

Investeren in dialect op school en in de voorschoolse educatie is geen nostalgie, maar een investering in geletterdheid, zelfvertrouwen en een open houding. Door daar actief een bijdrage aan te leveren, ‘plat kalle’ door te geven, geven we kinderen taal én identiteit mee. Die keuze is voor mij niet moeilijk.

Birgit Op de Laak (64), burgemeester Nederweert

Frits Nies (72), vuuërzitter Veldeke Wieërt

Zörg um oeës Limburgs és al zoeë aod as Veldeke Limburg (sieër 1926). Erkinning as regionale taal in Dael II van 't Europees Handvest heulptj dao neet völ aan. Det és ängers as 't Fries det erkindj és in Dael III van det Handvest, ónger mieër umdet ze dao al ruim 200 jaor 't Standaardfries hebbe. Vae hebbe gein Standaardlimburgs, mer waal hóngerte lokale dialecte, zjuust wi-j de Frieze. Di-j mótte vae beware en doeërgaave. Det kân neet in oeës riglementair óngerwiës, want dao geltj 't Algemeen Nederlands (AN) as standaardtaal.

Vae moge al bli-j zeen as de lieërkrachte van noow 't AN nog good behieërse, laotj staon oeës dialect. Moödertaal (det hetj neet vör niks zoeë) lieërdje ónger de rokke van eur mam; thoës dus. AN lieërdje op schoeël. In oeëze regio, métte klánke van 't 'Chinees van Limburg', spraekdje dan al twieë tale. En mieërtaligheid geuftj neet te misse vuuërspróng in cognitieve gengigheid; di-j wiësheid és al aojer as prof. Leonie Cornips.

Waat waal good és en wërktj roond óngerwiës, zeen initiatieve van 't Hoes veur 't Limburgs um wichter mét mieërtaligheid te laote spuuële in 'voorschools onderwijs en kinderopvang'. Bevuuërbieëldj in preject *Zjuulke*, woeë ouch Veldeke Wieërt aan meijwërktj. Enne schoeële zoeëje mieër eur bést moge doon umme wichter boete de lés, oppe spuuëlplaats eur moödertaal te laote uutwissele, ónger mekaar en métte oeëverbliëfhólp. Alle bitjes hëlpe.

Aandacht voor dialect in het onderwijs vind ik superbelangrijk!

Vanwege mijn vorige beroep, dat van logopedist, zal taal mij altijd enorm blijven boeien. Ik heb jarenlang voorlichting gegeven op peuterspeelzalen en basisscholen over Tweetaligheid. De inleiding van dit artikel benoemd al dat tweetaligheid een verrijking is, kinderen die meertalig opgevoed worden, hebben een grotere woordenschat en doen het beter op school. Ik ben geboren en opgegroeid in Nijmegen, daar kent men geen eigen taal. De mensen spreken met een accent, een zuidelijke tongval. Dat is de rijkdom van Limburgers, hier bestaat een officieel erkende regionale taal. Toen ik hier kwam wonen viel mij op dat Limburgers die het dialect goed beheersen ook perfect Nederlands spreken. Dit in tegenstelling tot Nijmegenaren waar veel duidelijker hun accent hoorbaar blijft. Dat betekent niet dat elke ouder nu opeens meerdere talen met zijn of haar kind moet gaan spreken.

Uitgangspunt is dat je met je kind de taal spreekt die het dichtst bij je hart ligt, je moers-taal. Dat geldt voor welke taal dan ook, dus ook voor het Limburgs.

Voor het onderwijs de belangrijke taak om ouders hier goed over voor te lichten en ook op school aandacht te geven aan de Limburgse taal en -cultuur.

Marieke Guelen (64), (voorheen) logopedist

Daphne Kroening-Albersen in Tucson Arizona: 'Juist nu besef ik hoe bijzonder thuis eigenlijk is'

Door Monique van den Brandt

Terwijl de verhuisdozen zich opstapelen in haar huis in Tucson, Arizona, neemt Daphne Kroening-Albersen (29) even de tijd om terug te blikken. Niet alleen op de verhuizing die voor de deur staat, maar ook op de weg die haar vanuit Bolsward via Stramproy en Weert naar de andere kant van de wereld bracht. Ze verruilde haar werk als verpleegkundige in het SJG voor een leven als militaire partner in de Verenigde Staten.

Van Friesland naar Limburg

Hoewel veel mensen haar als 'Limburgse' kennen, begint Daphne's verhaal honderden kilometers noordelijker. Ze wordt geboren in Bolsward, in Friesland. Daar brengt ze haar jeugd door, totdat haar ouders besluiten naar Stramproy te verhuizen. Daphne is dan zeventien jaar. Haar oudere broer blijft achter in Friesland, maar zij begint aan een nieuw hoofdstuk. Het laatste jaar van haar middelbare school volgt ze op het Philips van Horne. Spannend, want ze kent er niemand. "Ik kwam midden in een bestaande klas terecht. Dat is best lastig als zeventienjarige. Gelukkig gingen we al in de eerste maand op reis naar Barcelona. Tijdens die reis leerde ik mijn klasgenoten echt kennen. Dat maakte het een stuk gemakkelijker." Dat ene schooljaar blijkt achteraf belangrijker dan ze toen kon vermoeden. Niet alleen sluit ze er nieuwe vriendschappen, ook haar nieuwe woonplaats Weert krijgt een bijzondere betekenis.

Een toekomst in de zorg

Na haar middelbare school kiest Daphne voor de opleiding Verpleegkunde aan Zuyd Hogeschool in Heerlen. Tijdens haar studie werkt ze in de weekenden bij Land van Horne, eerst in Ververshof en later bij Rust in Roy. Na haar diploma begint ze op de afdeling cardiologie van het SJG. Een jaar later krijgt ze de kans om

zich in Maastricht verder te specialiseren in de verloskunde. "Het MUMC+ was natuurlijk een prachtig ziekenhuis, maar ik merkte al snel dat ik het kleinschalige en persoonlijke van het SJG miste." Ze keert terug naar Weert, waar ze op het Vrouw-Moeder-Kind Centrum terechtkomt. Daar voelt ze zich volledig op haar plek. "Ik heb daar met ontzettend veel plezier gewerkt. Niet alleen vanwege het werk zelf, maar ook vanwege de collega's. Het voelde echt als een familie." Ook buiten haar werk groeit haar leven. Ze haalt haar auto- en motorrijbewijs, leert één van haar beste vriendinnen kennen en bouwt langzaam haar zelfstandigheid op. "Als ik nu terugdenk aan Weert, denk ik niet aan één groot moment. Ik mis juist de kleine dingen. Even spontaan bij iemand langsgaan, een terrasje pakken, op de fiets naar de stad. Dat zijn de dingen die je pas gaat waarderen als ze niet meer vanzelfsprekend zijn."

Een Tinder-match verandert alles

Dat haar leven uiteindelijk naar Amerika zou leiden, had Daphne nooit durven voorspellen. Tijdens de coronaperiode ontmoet ze via Tinder de Amerikaanse militair Matthew. Hij werkt op dat moment op de NAVO-basis in Geilenkirchen en woont in Maastricht. "Wij zijn gelukkig één van de succesverhalen van Tinder," zegt ze lachend. Wanneer Matthew begin

2023 wordt geselecteerd voor de opleiding tot gevechtspiloot, verandert hun toekomst volledig. Zijn trainingen brengen hem eerst naar Texas en daarna naar Arizona. Nadat alle papieren zijn geregeld, vertrekt Daphne in augustus 2023 naar de Verenigde Staten. Haar eerste woonplaats wordt Del Rio, een klein stadje op de grens met Mexico. "Dat was echt een cultuurschok. Alles was anders. De afstanden, de manier van leven, de taal, de mensen. Je begint letterlijk helemaal opnieuw." Na anderhalf jaar volgt opnieuw een verhuizing, dit keer naar Tucson in Arizona. Inmiddels staat ook daar de volgende verhuizing alweer voor de deur. Matthew heeft zijn opleiding afgerond en vliegt inmiddels met de A-10 Warthog. Zijn nieuwe standplaats wordt Warrensburg in Missouri. "Het leven bij de luchtmacht betekent dat je nooit lang op dezelfde plek blijft."

Een nieuw leven tussen de cactussen

Tucson ligt midden in de Sonora-woestijn en is nauwelijks te vergelijken met Weert. "Na twee jaar raak je wel gewend aan de hitte, al blijft het bijzonder dat je soms al vroeg in de ochtend boven de veertig graden zit." Toch heeft de omgeving ook veel moois te bieden. Op extreem warme dagen trekken bewoners massaal naar Mount Lemmon, waar het dankzij de hoogte tientallen graden koeler is. Samen met haar man woont Daphne niet op de militaire basis maar in een gewone woonwijk. Ook hun twee katten, Misty en Sandy, verhuisden mee. Haar dagen verlopen rustig. Ze staat samen met Matthew op, verzorgt de katten en springt regelmatig op de racefiets. "Als het niet te warm is, fiets ik met een vriendin over The Loop. Dat is een autovrij netwerk van ruim tweehonderd kilometer fietspaden rondom Tucson. Fantastisch om te fietsen." Toch blijft één verschil met Nederland groot. "Hier doe je alles met de auto. Zelfs als iets maar een paar kilometer verderop ligt. Ik mis het enorm dat je zoals in Nederland gewoon overal naartoe kunt fietsen."

Steun vinden én geven

Waar Daphne in Nederland haar identiteit grotendeels uit haar werk haalde, viel dat in Amerika ineens weg. Door de ingewikkelde regelgeving kon ze haar Nederlandse verpleegkundigendiploma niet direct gebruiken. "In Arizona werd mijn diploma zelfs niet erkend. Als ik daar wilde werken, had ik weer opnieuw naar school gemoeten." Dat was een flinke

teleurstelling. Maar stilzitten past niet bij haar karakter. Binnen de militaire gemeenschap ontdekte ze hoeveel buitenlandse partners tegen dezelfde problemen aanlopen. Bureaucratie, visa, eenzaamheid en telkens opnieuw een sociaal netwerk opbouwen. Ze besloot daarom zelf een Facebook-groep op te richten voor internationale partners. "Ik wist hoeveel vragen ik zelf had toen ik hier kwam. Als ik anderen daarbij kan helpen, geeft me dat ontzettend veel voldoening." De groep groeide snel. Inmiddels ontmoeten mensen uit België, Duitsland, Japan, Zuid-Korea, Engeland, Spanje en Australië elkaar regelmatig tijdens bijeenkomsten die Daphne organiseert. "We delen verhalen, eten samen en helpen elkaar waar dat nodig is. Dat vind ik misschien wel het mooiste." Wel merkt ze dat niet iedereen de stap durft te zetten. "Van de zes-enzestig leden in Tucson komt maar een klein deel naar de bijeenkomsten. Dat vind ik soms jammer want juist door elkaar te ontmoeten ontstaan de mooiste gesprekken."

Wat Amerika haar heeft geleerd

Na bijna drie jaar in de Verenigde Staten kijkt Daphne met andere ogen naar de Amerikaanse samenleving. "Amerikanen zijn ontzettend vriendelijk. Ze maken gemakkelijk een praatje en tonen veel interesse." Toch ontdekte ze ook een belangrijk cultuurverschil. "In Nederland zeg je niet snel dat je een keer koffie gaat drinken als je dat niet echt van plan bent. Hier gebeurt dat veel vaker. In het begin vond ik dat lastig. Inmiddels heb ik geleerd om te kijken hoeveel

energie iemand zelf in een vriendschap steekt." Ook politiek bekijkt ze inmiddels vanuit een ander perspectief. Als partner van een militair merkt ze dat internationale ontwikkelingen ineens heel dichtbij komen. "Ik ben niet politiek actief, maar politieke keuzes hebben soms directe gevolgen voor militaire gezinnen. Daarom hoop ik vooral dat mensen elkaar blijven opzoeken in plaats van alleen maar tegenover elkaar te staan."

Altijd een beetje Weertenaar

Binnenkort verruult Daphne de woestijn voor het veel groenere Missouri. Tijdens een korte huizenjacht viel haar direct iets op. "Het deed me eerlijk gezegd een beetje denken aan Zuid-Limburg. Heuvelachtig, veel bomen en veel groener dan Arizona." Misschien nog belangrijker: Missouri erkent haar Nederlandse diploma wél. Zodra ze het verplichte Amerikaanse verpleegkunde-examen heeft gehaald, kan ze eindelijk weer aan het werk. Daar kijkt ze enorm naar uit. "Verpleegkundige zijn is echt een onderdeel van wie ik ben." En daarna? Dat blijft voorlopig nog een open boek. Matthew heeft nog ongeveer acht jaar te gaan bij de luchtmacht. Daarna mogen zij samen bepalen waar ze zich definitief willen vestigen. "Als het aan mij ligt, zou ik graag weer dichterbij Nederland wonen. Maar het leven heeft me inmiddels geleerd dat plannen altijd

kunnen veranderen." Gemiddeld één keer per jaar keert ze terug naar Limburg. Iedere keer merkt ze hoe bijzonder de vertrouwde van thuis eigenlijk is. "Ik mis natuurlijk mijn familie en vrienden. Maar ook de vanzelfsprekendheid. Dat je weet hoe alles werkt. Dat je even spontaan op de fiets stapt. Dat gevoel van thuis."

Hete zomers

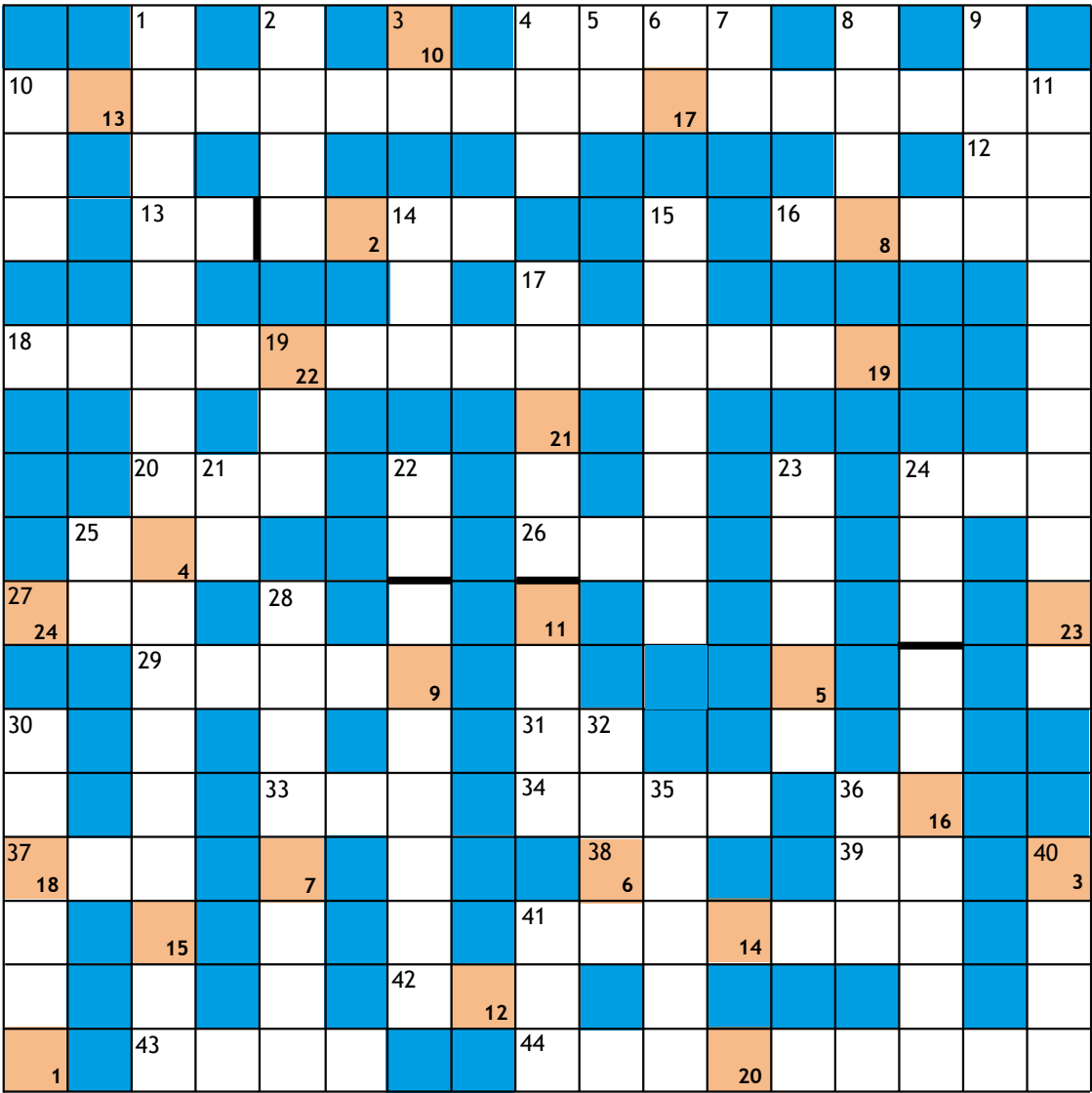
Als inwoners van Weert ooit Tucson willen bezoeken, heeft ze nog één dringend advies. "Kom vooral niet midden in de zomer," lacht ze. "Dan is het echt veel te heet." Maar wie buiten de heetste maanden komt, ontdekt volgens haar een verrassende stad. "Ga zeker naar Saguaro National Park. Die reuzencactussen zijn indrukwekkend en sommige zijn wel honderdvijftig jaar oud. En vergeet vooral niet om hier te eten. Tucson was de eerste Amerikaanse stad die de UNESCO-titel 'Creative City of Gastronomy' kreeg. De keuken is echt bijzonder."

Zelf kijkt ze alweer vooruit. De dozen staan klaar voor de volgende verhuizing. Een nieuw huis, een nieuwe omgeving, nieuwe mensen en opnieuw een onbekend begin. Maar één ding neemt ze altijd mee. "Waar ik ook woon, Weert blijft de plek waar ik volwassen ben geworden. Dat verandert nooit."

Wij presenteren elke maand een puzzel. Veel vragen gaan over actuele onderwerpen uit het Weerterland. De oplossing van deze maand is een woord van 24 letters (oranje vlakjes). Stuur uw oplossing vóór 15 september 2026 naar kappert@weertmagazine.com of naar Weert Magazine, Beekstraat 54, 6001 GJ Weert. In de brievenbus op Beekstraat 54 kan ook.

Onder de goede inzendingen wordt een bon van € 25,- verlost van café restaurant De Schuttershoeve Weert.

UW OPLOSSING:

Op de vorige wm-actua-puzzel kregen wij weer veel goede inzendingen binnen!
De oplossing was: **LEVENSLÖPBESTENDIG**
Na loting is de winnaar van de 27 juni 2026-puzzel: **Maria Essers, Weert**
(prijs: bon € 25,- van café restaurant De Schuttershoeve).

HORizontaal

- 4. Drie ambachten “ontmoetten” elkaar onlangs op de speciale oogstdag van Eynderhoof: de bakker, de molenaar en de ....
- 10. Waterschap Limburg heeft iedereen opgeroepen dit zoveel mogelijk te beperken (vanaf 12 augustus).
- 12. Lidwoord.
- 13. De accommodatie van deze vereniging stond centraal in de rubriek “Een Huis Vertelt” van de vorige Weert Magazine.
- 16. Op 6 augustus werd de Coenraad Abelstraat in Weert volledig afgesloten voor het gemotoriseerd verkeer, vanwege dit instabiele deel van een woning.
- 18. Vanaf 1 oktober a.s. verdwijnen in Weert de paslezers uit het straatbeeld, waardoor deze niet meer bruikbaar is.
- 20. Niet dun.
- 24. Netwerk.
- 25. Op 16 augustus vond de eerste editie plaats van deze (gratis) hardloophactiviteit onder de naam “Gotcha & Go Social ....”.
- 26. Telwoord.
- 27. Van 10 t/m 13 september is Weert het decor van de wereldkampioenschappen “Cable ....”.
- 29. Steekwapen.
- 31. Voorzetsel.
- 33. Groet.
- 34. Alle ....foodrestaurants van Nederweert hebben gezamenlijk een zwerfafvalconvenant ondertekend op initiatief van de gemeente.
- 36. Voegwoord.
- 37. Engelse titel.
- 38. Dwarshout.
- 39. Boom.
- 41. De nieuwe regisseur leefbaarheid van de gemeente Nederweert (achternaam).
- 42. Ontkenning.
- 43. Egaal.
- 44. Ze werken wéér niet, daar op de Nieuwe Markt in Weert.

VERTICAAL

- 1. Het was een gezellige drukte daar op de Boshoverbrug op 12 augustus om 20.11 uur, om dit bijzondere verschijnsel te bewonderen.
- 2. Aristocratie.
- 3. Circa.
- 4. Om in te slapen.
- 5. Ondernemingsraad.
- 6. Landbouwwerktuig.
- 7. Muzieknoet.
- 8. Kaassoort.
- 9. Open ruimte.
- 10. Visje.
- 11. Hier heeft de Provincie Limburg hoogteportalen geplaatst om zwaar verkeer te weren (in Weert over de A2).
- 14. Bloeiwijze.
- 15. Deze muziekband trad onlangs op in de Gunnerij, Nederweert.
- 17. Over de voortgang van de verbouwingsplannen van dit Ospels gemeenschapshuis was op 24 augustus een openbare info-avond.
- 19. Op de cursus “Klik en ....”, bij Bibliocenter Weert kun je leren hoe computer en internet werken.
- 21. Voorzetsel.
- 22. Leden van deze zwemvereniging ontdekten op 13 augustus een natuurbrand in het IJzeren Man-gebied.
- 23. Het thema van het Limburg Festival 2026 is “Ode aan de ....” (was ook te zien in Weert en Nederweert).
- 24. Deze Weertenaar bracht onlangs een autobiografische roman uit over opgroeien in Limburg.
- 25. Rooms Katholiek.
- 28. Deze kindervakantiewerk-organisatie (Weert-Noord) bestaat 60 jaar.
- 30. De nationale telling van deze insecten vond plaats van 15 tot 23 augustus.
- 32. Parachutist.
- 35. Kamer.
- 36. Lidwoord.
- 40. Zoveel jaar bestaat de Avond4Daagse Altweeterheide dit jaar.
- 41. Handvat.

Tafeltje
Weert
Dekje

SINDS
1983

VERSE & GEZONDE
MAALTIJDEN

We zorgen ervoor dat u elke dag kunt genieten van een smakelijke, verse en gezonde maaltijd.

Onze vrijwilligers die de maaltijden bezorgen onderhouden met u sociaal contact. Ze maken graag een praatje of houden een 'oogje in het zeil'.

Heeft u vragen?

Bel ons:
06 - 10 33 40 93
info@tafeltjedekjeweert.nl

Wij werken nauw samen met Dé Maaltijdservice. Vandaar dat de naam Dé Maaltijdservice vaak wordt gebruikt.
www.tafeltjedekjeweert.nl

Onze samenwerkingspartners:

GEMEENTE WEERT

De Maaltijdservice

www.bohaco.nl

goed bekeken 'n klasse beter

BEDRIJFSRONDELEIDING
In Meijel incl. aluminium productie

Open huis
RAMEN DEUREN SERRES

* ZA 19 september, 10 - 16 uur
* ZO 20 september, 11 - 16 uur

Meijel
Bosrand 7
T 077-3961122

Weert
Roermondseweg 58
T 0495-542255

Bohaco®
ramen deuren serres zonwering

Moeizaam optimisme

Soms valt het mee in het leven en soms zit het tegen. Van nature ben ik een opgewekt persoon die achteraf van eigen stommiteiten kan genieten. Zelfs aan de meest hopeloze situatie zit wel een komische kant die een column kan opleuken. Maar wat me de laatste tijd op medisch gebied overkomt is met geen pen te beschrijven. Toch ga ik precies dát doen.

In mijn eerdere columns heb ik u deelgenoot gemaakt van mijn prostaatprobleem en de manier waarop bij het nemen van biopten die kankerlandarijn aan gort lijkt te worden geschoten. De onderzoeksstoel van de uroloog is overigens dezelfde als die van de gynaecoloog. Heel gênant, en ja dames voor jullie is het nog veel erger maar mag ik het óók níét leuk vinden?

Ook heb ik u meegenomen in de lijdensweg van wc-bezoek in de eerste week na de plaatsing van mijn enkelprothese: Met een pijn pomp om mijn nek, het infuus in mijn been, in een looprek hinkend op één been richting toilet. En probeer dan maar eens je broek omlaag te krijgen zonder je evenwicht te verliezen of verstrikt te raken in de wirwar van slangetjes naar pomp en infuus.

Mijn enkelprothese is een van de vijf prothesen in mijn lijf. Artrose ten gevolge van hemochromatose (ijzerstapeling die kraakbeen aantast) ligt hieraan ten grondslag. Hiervoor ben ik in behandeling bij de MDL-arts en krijg ik regelmatig aderlatingen. Nu blijkt net deze meest kwetsbare prothese zijn scharnierwerking te verliezen door onverwacht veel botaangroei. Jammer maar helaas, het lopen wordt steeds pijnlijker.

Een van de twee luie tumoren in mijn prostaat (ze waren traag groeiend en kwaadaardig in een lage graad) is nu toch wakker geschoten wat ingrijpen noodzakelijk maakt. Ik heb gekozen voor vijf hoge-dosis bestralingen in combinatie met zes maanden hormoonpillen slikken. Intussen krijg ik door die hormoonkuur dagelijks tientallen opvliegers waarbij het zweet parelend uit mijn poriën springt. En ja dames in de overgang, ik weet dat jullie dat ook hebben, en véél erger natuurlijk, maar dat wil niet zeggen dat ik het niet vervelend mag vinden!

Tot overmaat van ramp doet de opticien ook een duit in het zakje. Hij frons de wenkbrauwen en schakelt een optometrist in. Conclusie: staar aan beide ogen. Niks bijzonders, routinekwestie. Ware het niet dat in het ziekenhuis een ernstige ‘bijvangst’ wordt gedaan: Veneuze occlusie in rechteroog. Een bloedvaatje in het netvlies lekt bloed en vocht wat het zicht ernstig belemmert. De eerste spuit in het oog zit er al in en dit wordt om de vier weken herhaald. Ook de staaroperatie heeft intussen plaatsgevonden.

Dit alles in een periode van drie weken waarin ik gevoelsmatig tien jaar ouder ben geworden. Mijn dagen slijt ik nu met bellen, plannen, fysiotherapie, druppelen, bloedonderzoek, huisartsbezoek, preoperatieve screening en op en neer reizen naar ziekenhuizen in Nijmegen, Geldrop en Maastricht.

In een volgende column ga ik toch proberen de ‘grappige pareltjes’ die er ongetwijfeld zijn met u te delen. Je moet er oog voor hebben en dat heb ik even niet.

Reacties? Mail de redacteur,
Ton Adriaens,
mensendingenweert@gmail.com

Hey vrouw,
zien we jou op 11 oktober
in Roermond?

Ticketprijs voor niet-leden €30,-
Scan en boek je ticket:

Cardioloog & leefstijlspecialist

Janneke
Wittekoek

Auteur & comedian

Evi
Hanssen

Seksuoloog & psycholoog

Eveline
Stallaart

Van hormonen tot het vrouwenhart:
alles over jouw gezondheid

Bibliocenter tijdens Cultureel Lint, 20 september

Verhalen die tot leven komen 13.30, 15.00 en 16.30 uur / Muntpassage
Eefe van de Verhalenfiets en illustrator Laury Tinnemans nemen kinderen mee in een bijzonder verhaal dat live wordt getekend. Een magische belevenis vol verbeelding en creativiteit.

De AI-Challenge

AI is tegenwoordig overal, maar herken jij het wel altijd? En doet dat er eigenlijk toe? Laat bij de AI-challenge zien dat jij een échte AI expert bent of kom je juist verdiepen in deze nieuwe technologie.

13.00 - 17.00 / Meikoel

XXL-Schaken

Schaken draait om strategie, slim vooruitdenken en plezier. Tijdens Cultureel Lint krijgt dit eeuwenoude spel een extra dimensie met XXL-schaakstukken. Kom kijken of daag iemand uit voor een spannende partij.

13.00 - 17.00 uur / Markt

www.bibliocenter.nl/cultureellint

Een natuurgraf

wat houdt het in en hoe werkt het?

Natuurbegraafplaats Weerterland is een plek van en voor iedereen, ongeacht geloof of afkomst. Het bijzondere is, het graf wordt nooit geruimd en het grafrecht is eeuwig. Een manier om het lichaam terug te geven aan de natuur.

Jouw plek in de natuur

Kies bij Natuurbegraafplaats Weerterland een laatste rustplaats die bij jou past. In dit speciale natuurgebied heb je de vrijheid om te kiezen tussen verschillende serene locaties: onder een eerbiedwaardige oude boom, langs een rustige bosrand of op de stille heide. Met een keuze voor een kist of urn bepaal je hier zelf jouw eeuwige plek, zorgvuldig geregistreerd en makkelijk terug te vinden met GPS coördinaten.

Zorgeloos geregeld: eeuwige rust

Kies voor Natuurbegraafplaats Weerterland en jouw eeuwige graf rust is gegarandeerd met een

eenmalige betaling. Zonder extra kosten voor onderhoud of verlenging van het graf blijft jouw plek in de natuur voor altijd van jou. Zo ontzorg je je nabestaanden volledig, wetende dat alles reeds perfect geregeld is.

Behoud van natuur voor de toekomstige generatie

Door te kiezen voor een laatste rustplaats op Natuurbegraafplaats Weerterland draag je direct bij aan de verrijking en instandhouding van deze natuur. Samen zorgen we ervoor dat deze prachtige plek voor altijd natuur blijft, veiliggesteld voor toekomstige generaties na de laatste natuurbegrafenis als een gift aan de toekomst.

NATUURBEGRAAFPLAATS
WEERTERLAND

Informatiecentrum (open op afspraak)
Nieuwe Markt 2A - Weert
0495 - 53 90 09
contact@natuurbegraafplaatsweerterland.nl

Natuurbegraafplaats Weerterland
Heihuisweg - Weert
www.natuurbegraafplaatsweerterland.nl